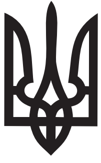
СЕРЕДА, 28 ЛИСТОПАДА 2007 РОКУ ■ № 219 (4219)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Уже десять років крокуємо до зірок

Всеукраїнському телевізійному дитячому конкурсу «Крок до зірок» — 10 років! За цей час понад 11 тисяч дітей, віком від 5 до 16 років, взяли у ньому участь. З тих декорацій, які було використано протягом існування проекту, можна було б звести 25-поверховий будинок. На костюми витрачено стільки метрів тканини, що її б вистачило на устелення дороги від Києва до Одеси. Що казати, коли на самі сценарії для ведучих витратили сім тонн паперу! Про це вчора повідомив генеральний продюсер проекту, президент міжнародного благодійного фонду «Обдаровані діти України» Михайло Поплавський (на знімку — праворуч).

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Доки будете мучити народ?

Не можу ні спати, ні їсти спокійно, як подивлюся, що діється у стінах Верховної Ради. У Польщі пізніше за наші теж пройшли позачергові вибори — і ось, будь ласка, вже й парламент, і уряд працюють для народу.

Дуже вболіваю за імідж Президента України. Може, не всі звернення Вам передають? Тому я звертаюся ще й до преси: в «Голосі України» Ви її точно побачите. Знайте, у нашого народу одне бажання: щоб політики нарешті перестали клеїти дурня, а служили народу, який їх обрав. Інакше не можна. Якщо ж так не станеться цього разу, то закликаю свідомих громадян у всіх куточках України створювати ініціативні групи для відкликання народних депутатів, які противляться створенню коаліції, волі народу.

Анатолій ЯСНИЛО.

Довжок
Кам'янець-Подільського району
Хмельницької області.

МВС змінює керівництво ДАІ

Колегія Міністерства внутрішніх справ у вівторок на своєму засіданні ухвалила рішення: за пропозицією в роботі звільнити трьох керівників регіональних управлінь ДАІ, начальника спецпідрозділу ДАІ «Кобра» за власним бажанням, і притягти до дисциплінарної відповідальності 10 посадових осіб ДАІ. Про це на брифінгу в Києві повідомив виконувач обов'язків міністра внутрішніх справ України Михайло Корнієнко, **повідомляє УНІАН.**

За його словами, особи, яких звільняють, — це керівники ДАІ Київської, Івано-Франківської і Тернопільської областей. При цьому Корнієнко уточнив, що рішення про їх звільнення було прийнято без врахування указу Президента про удосконалення безпеки на дорогах України, вони звільняються з посад за ті недоліки, які їм вказувалося раніше і які вони не усунули. Зокрема, це стосується організації безпеки дорожнього руху, реєстрації автомобілів, кадрового добору.

КОРОТКО

■ Фахівці Південної залізниці розробили нову інформаційно-довідкову систему "Сенсорний кіоск"
■ Сімферополь озеленюється після урагану
■ Договір про співпрацю підписали Ізмаїл (Одеська область) і турецьке місто Кирклареלі
■ Огляд організації профорієнтаційної роботи в школах Рівненщини ініціювала служба зайнятості
■ УСБУ в Луганській області передало єврейській релігійній громаді чотири старовинні Тори
■ Правоохоронці під час загальнодержавної операції виявили в Україні майже 1200 нелегальних мігрантів, а прикордонники на Закарпатті затримали їх 18
■ Львів став першим містом в західноукраїнському регіоні, де створено спортивне інтернет-видання

(За повідомленнями Укрінформу.)

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Занадто багато гірників ховаємо останнім часом...

Не встигли попрощатися з тими, хто загинув під час вибуху на донецькій шахті ім. Засядька, як на вугільних підприємствах Луганщини сталося відразу кілька аварій з людськими жертвами. Така трагічна постійність починає лякати. Самі гірники називають різні причини цієї ситуації. Вони, наприклад, передусім звинувачують керівників, на яких покладено відповідальність за створення безпечних умов праці. Посадовці, у свою чергу, всі аварії пояснюють природними катаклізмами, які, мовляв, важко передбачити та ще важче запобігти їм.

— Класична глибина розробки вугілля довгі роки залишалася на рівні 600—800 метрів. Саме на цих глибинах здійснювала свої дослідження і розрахунки наука. Сьогодні багато шахт добувають паливо на глибині 1000 метрів і більше, — каже начальник територіального управління Держгірпромнагляду Георгій Басакін. — На жаль, ця глибина поки що не вивчена.

(Закінчення на 5-й стор.).

Єдиний вихід — спростити процедуру оподаткування

Відповідно до рейтингу, складеного Всесвітнім банком разом із аудиторською компанією «Прайс Уотерхаус Куперс», українська система оподаткування є однією з найобтяжливіших у світі. Підприємцям в Україні доводиться платити 99 податків і витрачати на це більш як дві тисячі годин. При цьому в державну скарбницю іде 57 відсотків доходу громадян.

Отже, у рейтингу податкових систем Україна посідає передостаннє, 177-ме, місце у світі. Нижче України — тільки Білорусь. Тому, на думку аудиторів, займатися чесним бізнесом у нашій країні — вкрай важко. Врятувати український бізнес можуть тільки реформи, вважають автори доповіді. Вони наголошують, що спрощення процедури оподатковування — глобальна тенденція. Так, протягом останніх трьох років відповідні реформи провели 65 країн світу.

Уряд збирається зробити вихідними 1—7 січня

Урядовий комітет з питань економічної політики та європейської інтеграції підтримав проект розпорядження Кабінету Міністрів про перенесення робочих днів у 2008 році. Замість середи 2 січня робочою буде субота 12 січня, з четверга 3 січня робочий день перенесуть на суботу 26 січня, а з п'ятниці 4 січня — на суботу 9 лютого. Представники Міністерства фінансів повідомили, що таке рішення комітет прийняв на засіданні 26 листопада.

Відзначимо, що 5 і 6 січня наступного року відповідно вихідні — субота й неділя, а 7 січня — Різдво.

■ ФОТОФАКТ

Глава Луганської облдержадміністрації Олександр Антипов вручив ключі від нової квартири срібному призерові чемпіонату світу з боксу, члену збірної України, викладачу кафедри фізичної підготовки Луганського держуніверситету внутрішніх справ В'ячеславу ГЛАЗКОВУ *(на знімку).*

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

■ ТОЧКА ЗОРУ

Альтернативи демократичній коаліції немає

На запитання «Голосу України» відповідає голова київського міського товариства «Меморіал» ім. Василя Стуса Роман Круцик.

1. Яку коаліцію вдасться сформувати у новій Верховній Раді?
2. Чи буде під час політичних домовленостей щодо утворення парламентської коаліції та розподілу посад розіграно так звану «золоту акцію»?
3. Чи можливе створення широкої коаліції?
4. Чи стане Юлія Тимошенко Прем'єр-міністром?

1. Думаю, що відбудеться демократична коаліція. Альтернативи немає. Ті заходи колишньої коаліції, яка лякає Сєвєродонецьком, — це кроки, щоб щось виторгувати. Думаю, що після вчорашнього засідання політради «НУ—НС» угоду про демократичну коаліцію буде підписано.

2. «Золота акція» у Президента. «Золотої акції» у Литвина, про яку часто говорять, враховувати не треба. Ми знаємо приклад Польщі, де під час формування коаліції переважав один голос, це був перший випадок. Переконаний, і в Україні так буде. Буде злагода. Великою мірою все залежатиме від Президента, щоб коаліція працювала добре.

3. Ні.

4. Все свідчить про те, що стане. Однак якоюсь мірою я до Юлії Тимошенко ставлюся насторожено. Гадаю, що вона всіма силами намагатиметься виконати свої обіцянки. Оскільки попереду президентські вибори, а амбіцій у Юлії Володимирівни багато. Але переконаний, що вона конструктивно співпрацюватиме з Верховною Радою, в якій буде саме демократична коаліція.

Людмила НІКІТЮК.

Чи повинна преса дружити з владою?

Проблеми волинської преси обговорили редактори обласних, міських та районних газет на зустрічі з головою облради Анатолієм Грицюком та виконувачем обов'язків голови облдержадміністрації Миколою Романюком.

Зокрема, йшлося про співпрацю преси і влади у розв'язанні найважливіших завдань соціально-економічного розвитку регіону. Порушувалися й такі проблемні питання, як ремонт редакційних приміщень, поліпшення умов праці журналістів, матеріально-технічне забезпечення редакцій (комп'ютеризація місцевих видань). Окремо говорили про транспортне питання та труднощі, пов'язані з передплатою газет на наступний рік.

Проблему роздержавлення преси та новий формат стосунків з органами виконавчої влади й місцевого самоврядування порушив у виступі редактор міськрайонної газети «Вісті Ковельщини» Микола Вельма. До речі, саме це видання передбачається зробити на Волині пілотним під час роздержавлення місцевої преси. Справа важлива, бо стосується розвитку демократії в країні. Адже преса, особливо місцева, нині залежить від влади, а отже, у ній немає критики, тож видання стає беззубим і нецікавим читачеві. Та чи виживуть обласні, міські й районні видання у самостійному плаванні?

Микола ЯКИМЕНКО.

Консолідуватися, щоб будувати країну

«Мета Президента Ющенка очевидна — скасування політичної реформи, ліквідація парламентаризму в Україні і встановлення президентського абсолютизму як форми державного устрою», — таку думку висловив лідер Комуністичної партії **Петро Симоненко, повідомляє прес-служба партії.** Він підкреслив, що саме з ініціативи глави держави саботується формування будь-якої парламентської коаліції, в тому числі і помаранчевої. «Йому не потрібна працездатна і ефективна Верховна Рада, йому нема діла до волі народу — йому потрібна абсолютна влада».

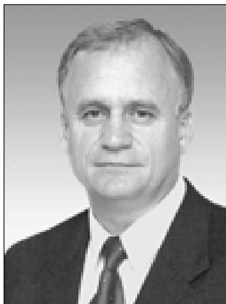
Сьогодні, переконаний лідер комуністів, коли президентський «бліцкриг» проти парламентаризму не дав бажаних для нього результатів — люди не підтримали зухвалість і брутальність політики Ющенка, — розпочалася політична «облога» Верховної Ради. «Кінцева мета політичної «облоги» парламенту — його повна дискредитація в очах наших громадян, створення у людей ілюзії необхідності «міцної руки», черговий незаконний розпуск Верховної Ради, введення президентського правління та забезпечення переобрання Ющенка на другий термін».

***

Народний депутат від Партії регіонів **Юрій Мірошниченко** не бачить «перспектив у створенні помаранчевої коаліції. Оскільки йдеться не тільки про особистісні протиріччя її потенційних суб'єктів, а й про ідеологічні». Регіонал переконаний: «Ми повинні створити коаліцію і найкраще при цьому було б продовжити шлях, розпочатий Президентом під час підписання Універсалу. Ми повинні виробити єдине бачення майбутнього України на 30, 40, 50 років уперед. Слід знайти сили консолідуватися, будувати одну країну з однією метою, а конкурувати лише у тому, як швидше та якісніше досягти спільно визначених цілей», — наголосив народний депутат.

Водночас його колега **Ярослав Сухий** повідомив, що фракція Партії регіонів готова була прийти на засідання Верховної Ради у вівторок, якби у цей день оголосили про створення парламентської коаліції. Про це йдеться у повідомленні, поширеному прес-службою партії.

За словами Я. Сухого, якщо помаранчеві не можуть висунути кандидатуру глави парламенту, то це може зробити Партія регіонів. «Ми зробимо так, як зробили в 2006 році — ми збираємо рахункову комісію і голосуємо за Голову Верховної Ради і його заступників», —заявив він. І додав, що всі 175 народних депутатів, що пройшли до парламенту від Партії регіонів, «мають достатній рівень, щоб обійняти цю посаду».

***

Боротьбу між собою ведуть три основні мегаблоки — ПР, БЮТ і «НУ—НС», і завдання, які стоять перед всіма трьома силами, зовсім різні. І саме неузгодженість їх позицій, неузгодженість їх мети призводить до того, що ми бачимо сьогодні, вважає представник фракції Блоку Литвина **Михайло Сирота.**

Сьогодні все зосереджено на тому, яка буде коаліція, і ми бачимо, що помаранчеві сили — БЮТ і «НУ—НС», — незважаючи на серйозні і давні декларації про формування більшості на їх основі, не змогли реалізувати цього. Більше того, вони проявили якусь певну розгубленість, і коли головуюча Раїса Богатирьова оголосила перерву аж до четверга, з БЮТ і «НУ—НС» ніхто не відреагував, а це є очевидним свідченням того, що вони сьогодні не готові проголосити 226 депутатів на користь формування помаранчевої коаліції, переконаний депутат.

Вимагають доопрацювати проект угоди

Політрада партії «Народний Союз «Наша Україна», на яку було винесено три питання — про створення демократичної коаліції, підсумки дочасних парламентських виборів і створення єдиної партії, учора не відбулася через відсутність кворуму. До Українського дому прийшло лише 74 члени політради із 204. Тож жодного рішення присутні ухвалювати не могли, і лідер «НУ» В'ячеслав Кириленко провів лише збори однопартійців.

В. Кириленко, відкриваючи зібрання, заявив, що напередодні велася «активна і незрозуміла робота, щоб члени політради не прибули на її засідання». Жоден із непідписантів проекту коаліційної угоди так і не прийшов. А керівництво «НУ» лише розводило руками — жодного впливу на цих депутатів немає. «Сім чоловік тримає у заручниках усю фракцію і Президента, — переконаний член тимчасової президії Верховної Ради від «НУ—НС» Роман Зварич. — Є лише такий вихід: або знаходити інструменти, які допоможуть колегам скріпити угоду підписом, або вони складають повноваження». Але на запитання, як можна примусити депутата скласти мандат, Р. Зварич відповів: «Ніяк. Правового шляху немає, і можна закликати лише до моральності». А Олександр Третьяков запропонував: треба негайно скликати надзвичайний з'їзд «НУ».

Натомість ті, хто має заперечення проти проекту коаліційної угоди, обрали інший спосіб дискусії: зокрема, перший заступник голови «НУ» Юрій Єхануров напередодні звернувся із листом до народних депутатів від «НУ—НС» і БЮТ з вимогою суттєво доопрацювати проект коаліційної угоди. Зокрема, він наполягає на зміні термінів переходу вітчизняних Збройних Сил на професійну основу, виступає проти обіцянок повернення впродовж двох років знецінених вкладів у колишньому Ощадбанку СРСР, скасування ПДВ тощо.

Юліана ШЕВЧУК.

■ ФОТОФАКТ

Делегати Першого з'їзду народних комітетів Закарпатської України на зустрічі з представниками обласної влади згадували день 26 листопада 1944 року, коли в Мукачевому було прийнято Маніфест про возз'єднання з Радянською Україною Закарпатської України, яка до цього входила і до складу Австро-Угорщини, і Угорщини, і Чехословаччини.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

БЮТ і «НУ—НС» не мають спільного рішення

Учора всупереч заявам представників БЮТ засідання Верховної Ради так і не відбулося. У парламентському дворі було тихо, журналістів у будинок під куполом не пускали, а в Маріїнському парку біля парламенту, де завжди рясніє натовп «цікавих», не було навіть звичних пенсіонерів, які стежать за парламентським життям через паркан, — чи то погода не спонукала ловити гав біля Верховної Ради, чи просто люди вже втратили інтерес до парламентських баталій.

Про те, що БЮТ не прийде у вівторок на засідання, стало відомо в понеділок ввечері. Представник блоку Михайло Поживанов пояснив це тим, що немає спільного рішення БЮТ та блоку «Наша Україна —Народна самооборона» з цього питання. А бютівець Олег Ляшко повідомив «Голосу України», що його соратники по партії вирішили не скандалити в ці святкові дні. Саме вчора лідерка блоку Юлія Тимошенко відзначала свій день народження. Зі слів Олега Ляшка, відмова від проведення парламентського засідання у вівторок не означає, що БЮТ погодився із позицією Партії регіонів. Він упевнений, що Раїса Богатирьова призначила засідання на четвер незаконно. Однак народні депутати від БЮТ вирішили не псувати собі святковий настрій. Окрім того, Олег Ляшко переконаний, що все, що робиться, — робиться на краще, і кілька днів у цій ситуації нічого не вирішують. До того ж, на думку народного обранця, така відстрочка дасть можливість визначитися партнерам із «НУ—НС».

Надія СМІЯН.

Правовий бік Євро-2012

Учора в Будинку футболу ФФУ відбулася конференція «Європейські стандарти права в сфері спорту та їх впровадження в українське законодавство в світлі підготовки до фінального турніру Євро-2012».

На конференції виступили: президент Федерації футболу України Григорій Суркіс, директор Інституту законодавства Верховної Ради України Олександр Копиленко, народний депутат України, президент Національного комітету спорту інвалідів Валерій Сушкевич, в. о. міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту Віктор Корж, в. о. першого заступника міністра фінансів України, президент Європейського спортивного комітету Вадим Копилов та інші.

Кореспондент «Голосу України» попрохав члена-кореспондента НАН України, професора Олександра Копиленка розповісти про необхідність і мету цієї конференції.

— Наш інститут активно працює над проблемами впровадження європейських стандартів в українське законодавство. А проблеми спорту — складова цього процесу. Тим більше, що це збіглося з підготовкою до Євро-2012. А звідси — як зацікавленість європейських структур у проведенні цього заходу, так і підтримка українського уряду, Верховної Ради і, відповідно, Федерації футболу України.

— Олександре Любимовичу, який рівень і авторитет зарубіжних учасників конференції?

— Почнемо з того, що в роботі конференції участь взяли посли Польщі, Великобританії і Нідерландів. З нами був і голова представництва Європейської комісії в Україні Єн Боуг. Це говорить про авторитет зібрання. Вважаю, що цікаву і змістовну доповідь зробив директор центру міжнародного спортивного права інституту імені Ассера міста Гаага (Нідерланди) Робер Сікманн. Це також свідчення високого рівня нашого заходу.

— Який ефект матиме конференція в плані проведення Євро-2012?

— Гадаю, про ефект говорити зарано. Але це — один із перших кроків до здійснення цієї важливої мети загальнодержавного рівня.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віктор Корж, Григорій Суркіс і Олександр Копиленко.

Серіал «імперативний мандат» у Житомирській облраді триває

Чергова сесія Житомирської обласної ради розпочалася врученням квітів: депутати вітали трьох своїх колег, обраних до Верховної Ради України, а закінчилася перервою, оголошеною за рішенням п'яти фракцій, аж на місяць. Із трьох десятків питань, внесених до порядку денного, депутати змогли розглянути лише шість, зокрема й найважливіше — про розподіл додаткових надходжень до бюджету.

Причина перерви в тому, що в червні, після відповідного рішення своєї політичної сили, фракція БЮТ в облраді виключила із своїх лав дев'ятьох членів, не згодних з лінією блоку. А от забрати в них мандати ніяк не виходить. Річ у тім, що в територіальній виборчій комісії з п'ятнадцяти осіб залишилися лише вісім. Деякі політичні сили своїх представників відкликали, а нових на їхнє місце не введено.

От і виходить, що в облраді дев'ятеро людей «уже не депутати» і стільки ж — «ще не депутати». Між ними триває судова тяжба. Ємільчинський райсуд постановив: «уже не депутатів» на сесії не допускати. На вимогу керівника фракції БЮТ Віталія Француза відповідно відреагувати на це голова облради Ірина Синявська повідомила, що напередодні інший районний суд області, Андрушівський, призупинивши дію рішення ради БЮТ, своєю ухвалою зобов'язав обласну раду в особі її голови забезпечити тим-таки дев'ятьом депутатам можливість брати участь у пленарних засіданнях. Після того, як у залі стих сміх, сесія продовжила свою роботу.

Через деякий час Віталій Француз і народний депутат попереднього і нинішнього скликань, лідер обласної організації ВО «Батьківщина» Сергій Пашинський повідомили, що Андрушівський райсуд щойно скасував власну ухвалу. Після цього і було оголошено місячну перерву. Коментуючи події, Ірина Синявська зазначила: «Керівництво облради не хоче перетворювати серйозну роботу на циркову виставу». Мотивувала вона це тим, що необхідно з'ясувати законність усіх судових рішень, які стосуються обласної ради і суперечать одне одному, тож треба дочекатися остаточного вердикту, який би розставив усі крапки над «і».

Однак учорашні соратники, а нині опоненти голови облради фракції «НУ» та БЮТ вважають, що, оголосивши не тижневу, а місячну перерву, І. Синявська грубо порушила регламент. У свою чергу Сергій Пашинський повідомив, що Генеральна прокуратура порушила кримінальну справу стосовно обласної ТВК. Він висловив упевненість, що найближчим часом, тільки-но буде створено коаліцію, «ми поміняємо прокурора в Житомирській області, наведемо порядок в облраді». У відповідь Ірина Синявська заявила, що прокуратура взагалі не уповноважена розглядати справи, які стосуються виборчого процесу.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Волинь: коли тісно у коридорах влади

■ **РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР**

Волинь належить до областей, де виконавчу і представницьку владу розділено між начебто політичними однодумцями. А втім, більшість рішень з розподілу бюджету, власності, стратегічних господарських питань приймають зі скрипом.

Нелегкий компроміс

Обласну держадміністрацію очолює «нашоукраїнець» Володимир Бондар, обласну раду — «бютівець» Анатолій Грицюк. Головами райдержадміністрацій призначено переважно представників «Нашої України», а з 20 голів міських рад міст обласного підпорядкування і районних рад 13 — «бютівці». Серед 80 депутатів обласної ради рівно половину становлять представники БЮТ, 18 — виборчого блоку «Наша Україна», ще шість мандатів належить Українському народному блоку Костенка і Плюща. Тобто перевага «помаранчевих» сил у ній очевидна.

Однак уже на першій, установчій, сесії між «помаранчевими» виникла суперечка щодо кандидатури заступника голови обласної ради. Депутати від «Нашої України», серед них і голова ОДА В. Бондар, ніяк не хотіли бачити на цій посаді члена свого виборчого блоку Володимира Банаду — лише через те, що той не підтримав при обранні голови облради свого політичного партнера, директора головного регіонального управління «ПриватБанку» Миколу Романюка, проголосувавши за «бютівця» Анатолія Грицюка.

Такі колізії виникають при розгляді й інших питань, особливо якщо там є інтерес однієї зі сторін. Ось і в жовтні на останній сесії облради під час розгляду змін до бюджету, як тільки начальник головного фінансового управління Ігор Никитюк завершив свій виступ, «бютівці» висловили свій протест. Мовляв, на бюджетній комісії було погоджено одні цифри, а в доповіді пролунали інші. Голова обласної ради Анатолій Грицюк навіть кинув репліку, що розподілом коштів в області «правлять ляльководи», яким потрібно насамперед таким чином проявити до когось свою увагу або виконати перед кимось обіцянку, «купивши для школи автомобіль чи комп'ютер». Після цієї репліки керівник фракції «Наша Україна» Сергій Слабенко попросив голову коректніше висловлювати свої думки, як цього вимагає його посада, водночас заявивши, що його колеги утримаються від голосування за будь-які пропозиції, крім тих, які підготувало фінуправління.

Дискусії виникли і при обговоренні змін до статуту ВАТ «Луцьке ремонтно-транспортне підприємство» (25% + 1 акція його перебувають у власності територіальної громади області), які давали б йому можливість організувати регіональний гуртовий ринок сільгосппродукції. На що депутат С. Слабенко заявив, що «Наша Україна» такого проекту рішення не підтримає, оскільки в ньому, на його думку, є юридичні неузгодженості. Рішення з цього питання сесія провалила, чим викликала нарікання Анатолія Грицюка на адресу «нашоукраїнців», які, на його думку, діють деструктивно і не бачать спільного інтересу населення області.

Від барикад до роботи

Отже, дружба дружбою, а тютюнець... окремо. Правда, «нашоукраїнцям» стає щораз важче відстоювати свої позиції. Адже у змаганні за симпатії виборців вони значно поступаються своїм опонентам з БЮТ. Так, на останніх виборах до Верховної Ради України в області блок «Наша Україна—Народна самооборона» набрав 124 770 голосів (19,97%, що на 0,87% менше, ніж на парламентських виборах—2006), БЮТ — 324 483 (57,49%, що становить +13,62% у порівнянні з попередніми виборами). Із позитивним сальдо завершили вибори також Партія регіонів 6,41% (+1,91), Блок Литвина — 4,77% (+1,48), КПУ-2,72 (+0,48). А ось за СПУ в області проголосувало лише 1,88% виборців (на попередніх — 4,2).

Багато місцевих політиків пов'язують відносну невдачу «НУ—НС» із результатами роботи місцевої влади, якій не вдалося за останні два з половиною роки істотно поліпшити добробут волинян. Адже область посідає одне з останніх місць в Україні за рівнем заробітної плати. Високим залишається і рівень безробіття, особливо в сільській місцевості. Волинське село занепадає. Скорочується поголів'я худоби в приватному секторі. Є проблеми зі збутом продукції рослинництва. Влада ж, здається, неспроможна вплинути на ці процеси. І хоч область посідає одне з перших місць у державі за темпами промислового зростання, однак більшість волинян не відчули це по своїх гаманцях. БЮТ, як опозиційна сила, могла дистанціюватися з цими невдачами місцевих владців. До того ж, осередки БЮТу в області були значно активніші за «НУ—НС».

Можна відзначити певний локальний успіх комуністів. Насамперед його пов'язують з постаттю Першого заступника Голови Верховної Ради п'ятого скликання Адама Мартинюка. На батьківщині Адама Івановича, в Любешівському районі, за комуністів проголосував кожен п'ятий виборець. Компартія тут поступилася електоральними симпатіями лише БЮТові, значно випередивши при цьому «НУ—НС».

Загалом же виборча кампанія пройшла на Волині відносно спокійно, без надзвичайних подій. Так само мляво триває політичне життя і в поствиборчий період. Усі чекають, коли буде створено коаліцію у Верховній Раді. Можливо, це дасть новий поштовх місцевим партійним осередкам, які відверто відпочивають після недавніх виборчих баталій.

Спостерігаючи за змаганням двох лідируючих в області політичних сил, згадав часи, коли виконавча і представницька влади Волині, відстоюючи інтереси області, діяли спільно, підставляли одна одній плече. Про те, хто головніший, не йшлось. Навіть вітання до професійних свят голови ОДА і облради підписували разом. Тепер навіть добрих побажань не можуть об'єднати. Пише кожен окремо.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

P. S. Коли матеріал було підготовлено до друку, Президент України Віктор Ющенко своїм указом звільнив Володимира Бондаря з посади голови Волинської обласної адміністрації і призначив тимчасово виконуючим обов'язки голови ОДА Миколу Романюка. 16 листопада секретар РНБО Іван Плющ представив Миколу Романюка активу області. Звертаючись до присутніх, Микола Ярославович насамперед пообіцяв тісну співпрацю з обласною радою. «Ми будемо діяти з Анатолієм Грицюком так, як роблять при обранні Папи Римського, — пожартував він. — Доки не приймемо рішення на користь волинської громади, не вийдемо з кабінету».

■ **У НОМЕР!**

Розбійний напад за...

22 листопада о 22 годині 30 хвилин двоє невідомих у масках побили та намагалися надіти наручники і заштовхати в автомобіль депутата Шосткинської міської ради, голову міської організації Народної партії Олексія Долю. На щастя, потерпілому вдалося вирватися з рук нападників.

На переконання Шосткинської міської організації Народної партії, цей напад пов'язаний з активною депутатською та громадською діяльністю «народника». Адже О. Доля протягом усієї депутатської каденції відзначався непримиренним захисником громадських інтересів, зразковим виконанням депутатських обов'язків. За його ініціативою сесія міської ради кілька разів обговорювала та приймала рішення з найактуальніших для регіону питань. Серед них — питання утилізації протипіхотних мін на території заводу «Зірка», проти чого категорично виступив Олексій Доля.

Сумська обласна організація Народної партії звернулася до прокурора та начальника УМВС Сумської області з проханням порушити кримінальну справу за цим фактом.

■ **САМОВРЯДУВАННЯ**

Готується загальноміський референдум

Одеський міський голова Едуард Гурвіц видав розпорядження «Про реєстрацію ініціативної групи місцевого референдуму, створеної на зборах громадян». Перед цим відбулися збори громадян, на яких прийнято рішення про створення ініціативної групи з проведення опитування населення. В одеситів запитають, чи згодні вони з тим, що повноваження Одеської міської ради 5-го скликання і міського голови буде припинено достроково. Ініціативній групі, утвореній на зборах громадян, дано порядковий номер і найменування — «Ініціативна група з місцевого референдуму Одеської міської ради».

Уперше питання про проведення референдуму про дострокове припинення повноважень міської ради і міського голови пролунало під час утворення депутатської групи «Родіна». В її складі — депутати міської ради, що пройшли за списком Наталі Вітренко. Пізніше ПСПУ виключила цих депутатів зі своїх лав. Депутатська група «Родіна» вважає, що нинішній склад міської ради не виконує свої передвиборні обіцянки і тому мусить піти у відставку, а в Одесі необхідно провести дострокові вибори міськради і міського голови.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 28 ЛИСТОПАДА 2007 ■ № 219 (4219)

Наступного абітурієнтського літа тестування випускників шкіл з іноземних мов не проводитиметься *(Укрінформ)*

Обсяг торгівлі між Україною та Росією, як стверджує в. о. міністра економіки Анатолій КІНАХ, у поточному році перевищить 30 мільярдів доларів *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

До лікарні — з обрізом

Донецька область. У Слов'янську днями ховали лікаря міської лікарні №1, якого було вбито просто на робочому місці. Зловмисника затримано, він зараз дає свідчення. Надзвичайна подія трапилася під час чергування, коли до медичного закладу вночі доставили 19-річну дівчину із діагнозом «алкогольна інтоксикація». Коли медик надавав пацієнтці першу допомогу, до палати увірвався 25-річний знайомий дівчини. Поводження із пацієнткою йому видалося таким, що виходило за межі лікарських повноважень. Зловмисник витягнув обріз і вистрелив лікарю в шию. Поранення виявилося смертельним. Як повідомили у відділі зі зв'язків із громадськістю ГУ МВС України в Донецькій області, порушено кримінальну справу за навмисне вбивство.

Ліна КУЩ.

Податківців звинувачують у хабарництві

Прокуратура **Рівненської області** за матеріалами УСБУ порушила кримінальну справу щодо групи працівників управління податкової міліції ДПА. Їм інкримінують вимагання 10 тисяч євро від підприємця. Навзамін податківці обіцяли приховати факт перевезення ним контрабандного вантажу — обладнання для холодильних камер.

У справі затримано одного із заступників начальника управління податкової міліції ДПА в області.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

Чергове звання — підполковника — присвоєно слідчому з Житомира Тамарі Пригорчук.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Економні «Еталони» для сільських доріг

Хмельницька область. Десять нових автобусів «Еталон» та три легковики для служби таксі — таке поповнення отримало кам'янець-подільське АТП-16808. Востаннє його автобусний парк оновлювався років десять тому, та й то лише трьома машинами. А нині за підтримки мецената, директора заводу «Подільський цемент» Семена Дарчука, поповнення вагоміше. Найбільша радість — селянам, бо тепер і вони скористаються сучасним транспортом. Окрім того, нові машини київського виробництва економніші. Ключі від них отримали найкращі водії, за плечима яких 25—30 років стажу, повідомив начальник підприємства Анатолій Шевчук.

Віра ШПИЛЬОВА.

Затверджено новий генплан розвитку міста

Вінниця. Територія міста над Південним Бугом на 75 відсотків сприятлива для забудови. Такого висновку дійшли фахівці Українського НДІ проектування «Діпромісто». Вони працювали над новим генеральним планом розвитку Вінниці на наступні 23 роки. У документі, зокрема, передбачено зведення трьох нових мостів через Південний Буг, 14 сучасних транспортних розв'язок, завершення будівництва об'їзної дороги. Планують «винести» за межі міста й 22 шкідливі для екології промислові підприємства, а також озеленити 255 гектарів території. Передбачено будівництво нового сміттєпереробного заводу. Із його введенням нарешті вдасться закрити полігон побутових відходів, заборонений до експлуатації ще 20 років тому. Заходи екологічного спрямування дадуть можливість скоротити кількість шкідливих викидів у атмосферу, яких на одного мешканця Вінниці припадає нині 72 кілограми на рік. До речі, це вдвічі менше аналогічного показника в державі. Утім, лише на першочергові заходи потрібно 250 мільйонів гривень. А загалом втілення нового генплану потребує більш як одного мільярда гривень. Тож план планом, а без підтримки держави тут не обійтися.

Віктор СКРИПНИК.

Кожного п'ятого вихованця інтернату притягають до кримінальної відповідальності

«Найбільшою проблемою сироти є відсутність житла», — каже вихованка Бучанської школи-інтернату Наталя Липовенко. Нині дівчина навчається на третьому курсі Київського коледжу легкої промисловості, мешкає в гуртожитку. Куди переберетьcя через півтора року, коли отримає диплом, Наталя не знає.

Більшість випускників шкіл-інтернатів в Україні опиняються на вулиці, без соціального супроводу. 41 відсоток «державних» дітей не має перспективи розв'язати житлову проблему, майже 20 відсотків не можуть влаштуватися на роботу, продовжити навчання та здобути професію. В результаті кожен п'ятий вихованець такого закладу має проблеми із законом.

Днями Головне управління у справах сім'ї та молоді КМДА запросило обговорити проблеми «державних» дітей за «круглим столом». Але спілкуватись на гострі теми організатори не мали жодного бажання. Натомість рапортували про те, як взірцево у столиці забезпечують права дітей-сиріт — і на перше робоче місце, і на житло, і на пільговий вступ до вузів.

— Діти-сироти навчаються переважно у колишніх ПТУ і технікумах. У вузи вступають одиниці, — розповів в інтерв'ю «Голосу України» заступник начальника столичної служби у справах дітей Олексій Наумук.

З працевлаштуванням теж нелегко. Завдяки послугам Київської молодіжної біржі праці роботу знаходять 40 відсотків охочих, зізнається її директор Микола Гищак. Роботи у місті вистачає, проте навіть некваліфікована молодь не погоджується на зарплатню нижчу за 1200 гривень. На неї важко вижити.

Ганна ЛУКАНСЬКА.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Грім як провісник снігопадів?

Післяобідньої пори позавчора над Закарпаттям гриміло. Місцеві «надзвичайники» оголосили штормове попередження. В області очікуються сильні снігопади, місцями хуртовини, у горах посилення вітру до 25—30 метрів на секунду. Мешканцям гірських населених пунктів рекомендовано прибрати автомобілі з-під ліній електропередач та сухих дерев, не здійснювати висотних робіт.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Браконьєри холоду не бояться

На водоймах Миколаївської області працівники рибоохорони затримали 360 порушників правил рибного лову. Накладено 24 803 гривні штрафів. При цьому рибним запасам України заподіяно збитків на 28 064 гривні.

Олена ІВАШКО.

Уже десять років крокуємо до зірок

(Початок на 1-й стор.).

У національному палаці «Україна» було проведено великий гала-концерт за участі переможців та конкурсантів «Кроку до зірок». Цього разу діти співали не просто наживо, а під акомпанемент інструментально-духового оркестру «Либідь», відомого нам за проектом «Танці з зірками».

Передувала цьому прес-конференція, на якій пан Поплавський поділився своїми враженнями про першу декаду проведення конкурсу:

— Нині в Україні дитяча творчість потужно розвивається. Це не може нас не тішити. Щодо безпосередньо нашого проекту, то він упевнено шириться країною. Знаєте, у нас завдання не таке вже й складне. Кожна дитина від народження геній. Все, що вимагається від нас, — допомогти розкритися талантові повною мірою. І ми готові продовжувати цей проект так довго, як тільки буде потрібно.

Один із таких маленьких геніїв, про яких згадував Михайло Михайлович, — чвертьфіналіст цьогорічного «Кроку до зірок» Владислав Каращук **(на знімку)**. Зараз йому 10 років. Останні два він професіонально займається співом та грою на гітарі. «Крок до зірок» для нього далеко не перший конкурс. За плечима в юного вокаліста перемога в минулорічному конкурсі «Країна зірок» та півфінал дитячого «Євробачення». Однак, зізнається Влад, «Крок» для нього «черговий і дуже важливий етап у досягненні своєї мрії — бути класним співаком».

До речі, цього року ювілей не тільки у програми «Крок до зірок». Рівно десять років тому Україною пролетіли звуки відомої сьогодні всім пісні «Юний орел». Хто б міг подумати, що проект «Співаючий ректор» упевнено вкорениться на вітчизняній ниві шоу-бізнесу? Нині ж у Михайла Поплавського нова мета: проникнути на книжковий ринок і завоювати його. У його найближчих планах — випуск посібника «Як стати відомим і багатим. Версія Михайла Поплавського».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

В ефірі заводяться таргани, кажани і птеродактилі

Українські музиканти готуються до надзвичайних зборів

Приєднатися до акції «Україна — зона культурного лиха» (про яку неодноразово писав «Голос України») вирішили лідер гурту «ВВ» Олег Скрипка, співачка Ніна Матвієнко і композитор Олександр Щетинський.

— У музикантів сьогодні така само проблема, як і в художників, тільки в одних забирають їхні робочі місця, а в інших — ефіри. У нас нині ефірний простір — як неприбране приміщення, в якому заводяться таргани, кажани, якісь птеродактилі. Просто епідемія, навали сарани, телевізор не можна дивитися, — обурюється Олег Скрипка. Водночас розповідає, що його гурт не пускають виступати з концертами. — Нам закидають, що ми не можемо зібрати повні зали. Чомусь раніше ми збирали десятки тисяч людей, а тепер різко — ні. А той самий Моісеєв, приміром, їде з туром «Птичка» і має величезний успіх.

З ним погоджується Ніна Матвієнко: «Я, народна співачка, за все своє життя ще жодних гастролей по Україні не зробила, щоб допомогло Міністерство культури. У нас нині не демократія, а страшна анархія. Ми за них боролись, а тепер сидимо з розявленими ротами і просимо: культури, культури!».

Поза кадром, за словами Олександра Щетинського, залишається і класична музика. «Для класичних концертів у столиці сяк-так пристосовані лише два-три зали, в областях ситуація ще гірша. Наш Національний симфонічний оркестр не має власного приміщення і змушений тулитися в Національній філармонії поряд із кількома іншими оркестрами», — каже він. Ситуація з кількістю оркестрів також катастрофічна. Якщо в Америці їх більше тисячі, то в нас набереться декілька десятків разом із студентськими.

Наталія ОВДІЄНКО.

■ ФОТОФАКТ

Ужгородський поштамт провів День передплатника, під час якого Ярослав Заріцький та Наталя Крильо (на знімку) одними з перших отримали квитанції на нашу газету і подарунки.

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ — США

Обмінялися різкими заявами

Із закликом звільнити затриманих у Росії опозиціонерів виступив Джордж Буш. У відповідь глава МЗС РФ Сергій Лавров, який перебуває у Штатах, поділився своїм баченням російської демократії. Він нагадав, що в конституції РФ прописані права на мітинги, тому, як він вважає, це прохання забезпечити свободу демонстрацій — надмірне. Що стосується самих затриманих, то вони, за словами глави МЗС, просто провокатори. Відповідаючи на запитання, наскільки мітинги опозиції в Росії можна порівняти з протестом опозиції у Грузії, Лавров відповів: «Думаю, різницю видно неозброєним оком».

ПАКИСТАН

Новий спалах насильства

90 загиблих, більш як 100 поранених унаслідок запеклих сутичок на північному заході Пакистану. Заворушення спалахнули з новою силою після тимчасового затишшя. Причиною послужило те, що кілька днів тому група невідомих обстріляла сунітську мечеть. Сунітська громада звинуватила в тому, що сталося, шиїтів, затим почалася стрілянина. Складним залишається і політичне життя Пакистану. Нагадаємо, 8 січня тут мають відбутися парламентські вибори.

ІРАН

Ракета для «протистояння агресорам»?

Іран оголосив про створення нової ракети «Ашура». Вона здатна уражати ціль на відстані до двох тисяч кілометрів. За словами міністра оборони цієї країни Мостафа Мохаммада Наджара, військова доктрина Тегерана має оборонний характер і нова розробка призначена винятково для стримування агресорів. «Ми не ставимо за мету нападати на когось, однак, якщо хтось зазіхне на нашу територію, Іран розіб'є агресора», — сказав він. Ракета, як вважають експерти, здатна досягти території Ізраїлю і практично всіх американських військових баз на Близькому Сході.

Масові заворушення у Франції

Вісім поліцейських отримали поранення дробом у понеділок увечері під час заворушень, які почалися у передмісті Парижа напередодні вночі після зіткнення поліцейського автомобіля і мотоцикла, в якому загинули двоє підлітків. Загрози для життя потерпілих немає, однак троє з них були доставлені в госпіталь, причому один — з пораненням в обличчя, уточнює РІА «Новости».

Інцидент із загибеллю підлітків спричинив обурення молоді з передмість, спонукавши їх до вуличних акцій, подібних до тих, які потрясли Францію восени 2005 року. У результаті тоді постраждали більш як 80 поліцейських. Також було підпалено велику кількість автомобілів. Працівники органів правопорядку застосовували сльозогінний газ.

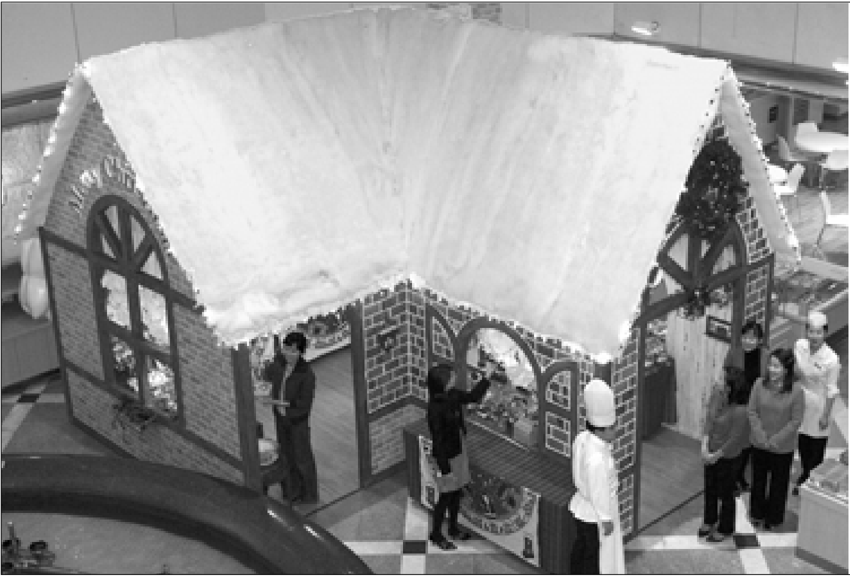
Буш випив за здоров'я Близького Сходу

В американському Аннаполісі відкрилася конференція з близькосхідного врегулювання. Найзначніша за останні 16 років після Мадридської. У ній беруть участь делегації більш як 40 країн. І перше, що зробив президент США Джордж Буш — підняв келих за мир на Близькому Сході.

Напередодні в Держдепартаменті США відбулося засідання «близькосхідного квартету». У ньому взяли участь держсекретар США, міністр закордонних справ Росії, генсек ООН і представники ЄС. Вони привітали готовність ізраїльських і палестинських лідерів почати переговори, що ведуть до створення палестинської держави і її мирного співіснування з Ізраїлем. Водночас у самому Ізраїлі біля Стіни Плачу моляться, щоб переговори виявилися нерезультативними.

І поки що команді ізраїльських переговорників, очолюваній главою МЗС країни Ципі Лівні, і команді палестинських переговорників, очолюваній головою автономії Махмудом Аббасом, не вдалося дійти згоди щодо формулювання підсумкової заяви. Палестинці вимагають, щоб переговори проходили на базі плану «Дорожня карта». Ізраїльтяни наполягають на тому, щоб вони проходили на основі скоректованого плану, і щоб переговори були винятково двосторонніми. Ізраїль відмовляється від того, щоб на переговорах була присутня будь-яка наглядова комісія.

■ ФОТОФАКТ

У південнокорейському місті Бусан відбулося урочисте відкриття унікального будинку, зробленого з різних солодощів.

Фото Національного агентства новин Республіки Корея Йонхап/Укрінформ.

Ціни видають передноворічні сюрпризи

З 1 грудня проїзд у тернопільському таксі зросте з 1,2 гривні за кілометр до 1,6—1,8 гривні. Дорожчатиме і громадський транспорт. Влада, судячи зі слів міського голови Романа Заставного, хіба що відкоригує «апетити», адже в країні інфляція. Тим часом про наміри підвищити на 30—40 відсотків тарифи на холодну воду і водовідведення заявили керівники «Тернопільводоканалу». Через імовірне подорожчання газу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Ароматизатори пахнуть підробкою

На Прикарпатті з торговельної мережі вилучено кілька сотень фальсифікату. Ароматизатори для салонів автомашин видавали за продукцію відомої фірми, а насправді були китайського та турецького виробництва. Правоохоронці викрили також два підпільні цехи у Коломиї та Косові, які незаконно тиражували і реалізовували на ринку контрафактну продукцію — відеокасети і компактдиски. З тіньового ринку вилучено майже 12 тисяч примірників піратських копій.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Шахта імені Засядька знову добуває вугілля

Орендне підприємство «Шахта імені Засядька» кілька днів тому відновило видобуток палива і за день видало на-гора майже 5,5 тисячі тонн. Як повідомили кореспонденту «Голосу України» на вугільному підприємстві, працюють дві видобувні дільниці, ще одна запрацює найближчими днями. Урядова комісія з розслідування причин аварії, яка сталася 18 листопада і забрала життя 100 гірників, дала «добро» на відновлення видобутку в безпечних лавах. До аварії шахта видавала вісім тисяч тонн палива на добу. На шахті підтвердили, що одразу після аварії частина гірників подала заяви про звільнення, однак скільки цих заяв, на підприємстві не уточнюють. Здебільшого це робітники, які влаштувалися нещодавно. Тим часом триває закачування інертного газу до аварійної ділянки, яка ізольована перемичками. Фахівці кажуть, що гасіння такої складної підземної пожежі може тривати кілька місяців.

Ліна КУЩ.

Занадто багато гірників ховаємо останнім часом...

(Початок на 1-й стор.).

Перед ученими сьогодні стоїть завдання знайти досконалішу техніку безпеки видобутку вугілля. В Америці, наприклад, вугільний пласт спочатку використовують як родовище газу. Перш ніж приступити до розробки палива, з нього спочатку «виганяють» метан. У нас усе навпаки. Заряджаємо вибої дорогою технікою, а потім починаємо боротися із загазованістю. У Донбасі вугільні пласти малопотужні, тут неможливо довести газ до безпечної концентрації, як роблять американці. Потрібна своя технологія. На жаль, на гірничу науку уряд виділяє дуже мало коштів.

Голова НПГ шахти ім. Баракова ВАТ «Краснодонвугілля» Дмитро Калитвинцев дотримується іншої думки. У червні 1991 року, каже він, у результаті скупчення газу і вибуху на шахті загинуло 73 гірники. У березні 2000 року вибух метану забрав життя 80 і серйозно травмував 7 гірників. Урядова комісія дійшла висновку, що виною величезної втрати людських життів стало порушення техніки безпеки. У 2000-му, наприклад, проводилися зварювальні роботи, що категорично заборонено.

— Щоб одержати нормальну зарплату, робітникам доводиться порушувати техніку безпеки, — констатує Дмитро Калитвинцев. — Але що більше гірники працюють, то більші апетити у власників. Якщо, скажімо, у 1999 році на 2,5-тисячний колектив шахти план становив 610 тис. тонн на рік, то вже в 2007-му цей само колектив, на 500 чоловік менший, повинен видати на-гора 1 млн. 100 тис. тонн вугілля. А проектна потужність підприємства — менш як 700 тис. тонн. Валовий дохід ВАТ «Краснодонвугілля» за перше півріччя становив 1 млрд. 110 млн. грн., що на 15,8% більше, ніж торік, а фонд заробітної плати збільшився лише на 1%., тоді як мінімальна зарплата по Україні зросла на 21%.

Гірники заради заробітку не щадять себе. А керівники підприємства це використовують у своїх інтересах. Ось останній приклад. 9 листопада в магістральному відкаточному штреку проводилися підривні роботи. Це нормальний виробничий цикл, якщо дотримуються правил безпеки. Однак на вихідному струмені перебували робітники ділянки № 5, яких не вивели в безпечне місце. Вони змушені були працювати і дихати продуктами горіння, що дуже токсичні. Під загрозу поставили здоров'я і життя гірників. За цим випадком порушення техніки безпеки наша профспілка звернулася до прокурора Луганської області, але у відповідь не надійшло ніякої реакції. Мало того, 13 і 14 листопада робітники цієї ділянки знову опинилися на вихідному струмені й знову ризикували життям. Ми зверталися до різних інстанцій. Жодних змін поки що не відбувається.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 28 ЛИСТОПАДА 2007 ■ № 219 (4219)

ЗАТ «ЗАЗ» планує до кінця 2007 року поставити в Росію 60 тисяч автомобілів «Шевроле Ланос Євро-3» ***(Укрінформ)***

На майдані Незалежності буде встановлено новорічну ялинку, висота якої — близько 33 метрів. Її складуть із 300 маленьких ялинок. Вартість установлення та прикрашання — 500 тис. гривень ***«Кореспондент»***

«Київ» читайте на 7-й стор.

Вживлену брехню розвінчають документами

Як повідомив в. о. голови Служби безпеки Валентин Наливайченко, його відомство виявило документ, що свідчить про «витончені» злочини агентів МДБ на західноукраїнських землях: «Ми володіємо зараз документом, що був відомий Хрущову в 49-му році. Настав час зробити його надбанням гласності. Це доповідь одного з військових прокурорів про так званих спецбойовиків, які під виглядом загонів УПА лютували в Західній Україні. Це спеціальні агенти МДБ-КДБ, які створювали бойові групи, переодягаючись в упівців, катували, знищували людей, ґвалтували молодих жінок. І у такий спосіб залишали після себе злочинну пляму на тих, хто боровся за свободу України». Всі перекручення й брехні, вживлені свого часу каральними органами, наголошує пан Наливайченко, тривають навколо УПА або особистості Героя України Шухевича й досі.

Ця заява, що претендує на новизну, насправді вже давно позбулася «першої свіжості». Вона, скоріше, свідчить не про щойно відкритий факт, а про готовність нинішнього керівництва спецслужби поділитися із громадськістю вже відомими «таємницями». Голова Київського міського «Меморіалу» імені Василя Стуса Роман Круцик у коментарі оглядачеві «Голосу України» стверджує, що в давно «несекретному» для їхнього товариства рапорті військового прокурора Рівненської області до Москви йшлося про 156 псевдозагонів, які діяли на західноукраїнських теренах уже в червні 1945 року. Крім того, ще в період німецької окупації московське керівництво ставило командирам партизанських загонів завдання знищувати загони УПА, засилаючи до них своїх людей, аби розкладати їх зсередини й вести контрпропаганду серед місцевого населення. В серпні 1944 року Політбюро ЦК ухвалило рішення використовувати партизанську дивізію Сидора Ковпака насамперед для «ліквідації націоналістичних банд». Багато хто з істориків пов'язує нелогічний з позиції тодішніх обставин рейд цього з'єднання в Карпати з першим формуванням сумновідомих спецгруп, що діяли під виглядом УПА. Агенти, перевдягнені в однострої повстанців, замордували тисячі мирних мешканців, тоді як комуністична пропаганда приписувала ці криваві злочини «бандерівцям». До речі, зусилля кадебістських «гебельсів» майже зовсім не впливали на настрої західноукраїнців, які підтримували повстанський рух, але, на жаль, ще досі отруюють свідомість мешканців Сходу та Півдня.

Як проводилася санкціонована каральними органами «контрпропаганда серед місцевого населення», згадують свідки тих жахливих подій. Ось одна з таких почутих на Тернопільщині розповідей, від якої крижаніє кров. Марію Оренчук у Гусятинському районі затримали начебто свої, але вона швидко здогадалася, хто насправді перед нею. Щоб одержати інформацію від Марії, а вона була дружиною станичного ОУН, перевертні роздягли її догола, прив'язали до лави і через статевий орган запхали всередину жмут колючого дроту, витягуючи який, витягли і нутрощі.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Кому пощастило виловити пліт...

Річка Збруч, якій судилося стати історичною, у цих місцях вузька. Лише за 20 кілометрів звідси вона бере свій початок. Тоді, у 33-му, кому вдавалося дістатися її правого берега, рятувався від голодної смерті. Старожили навколишніх сіл розповідали, що дверей на ніч не зачиняли, бо брати зі Сходу найчастіше перепливали річку о першій-другій годині ночі. Заскакували до хат, брали, що їм наготували, і бігцем назад, бо вдома чекала голодна родина. Мислова по один бік Збруча і Мислова по другий, Щаснівка тут і там...

Штучно роз'єднані, мешканці цих та багатьох інших надзбручанських сіл допомагали єдинокровним братам у найтяжчу для них годину. Офіційно зробити це не могли, бо сталінський уряд відмовився прийняти зібране допомоговим комітетом, що діяв у Львові, збіжжя. Кажуть, навіть плоти робили, кріпили на них зерно, крупи, хліб і пускали по Збручу. Кому пощастило виловити — той був порятований.

Символічну чорну хлібину із запаленою на ній свічею передали минулої суботи представники Підволочиського району Тернопільщини своїм побратимам з Волочиського на Хмельниччині. Зустрілися делегації на середині моста через Збруч. Того самого, що пам'ятає ті страшні події 1932—1933 років.

Спогадами ділилися заступник голови Підволочиської райдержадміністрації Ігор Смеречинський і заступник голови райради Богдан Воробець. Звісно, зі слів батьків, дідів, місцевих старожилів. Заступник голови Волочиської райдержадміністрації Петро Паламарчук каже, що завдяки допомозі галичан мешканці цього району перенесли голод порівняно легше. Архіви свідчать, що потерпілих від голоду тут налічувалося до 5 тисяч, померли 783 особи. Петро Анатолійович родом з Вінниччини, там масштаби голоду були набагато більші. Пригадує, як малим з бабусею ходив на кладовище у селі Юшківцях Оратівського району. Бабуся, помолившись біля могил з хрестами, йшла до валу, що тягнувся вздовж цвинтаря, падала там на коліна і довго-довго молилася. Онук запитував, чому вона тут молиться, але бабуся відмовчувалася. Аж коли підріс, розповіла, що тут лежать ті, хто помер від голоду. В селі налічувалося більш як 800 мешканців, голодною смертю загинули понад 600. До речі, саме на цьому валу ще у 1991 році встановили пам'ятник жертвам голодомору — один з перших в Україні.

Олеся Панасюк і Каріна Мельник на мосту через Збруч.

Шестикласниці з Волочиська Олеся Панасюк і Каріна Мельник бережно тримають чорну хлібину із запаленою свічкою. У машинах, що мчать мостом, люди також мають у руках свічечки. Посеред мосту зупиняється весільний кортеж. У молодят з обох боків Збруча є така традиція: пригощати усіх проїжджих шампанським і весільним короваєм. Бодай ніколи молодим не знати того, що пережили їхні діди-прадіди.

Того дня, 24 листопада, свічки пам'яті горіли на шести мостах, що з'єднують обидва береги Збруча в Підволочиському, Гусятинському і Борщівському районах, запалили їх уздовж доріг, на центральних майданах міст і сіл, у вікнах домівок.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Убивство за етнічною ознакою

У Київській дитячій школі мистецтв №8, що в Святошинському районі, відбувся урок, присвячений пам'яті жертв Голодомору 1932—1933 років.

До розмови запросили людей авторитетних. Серед них поет, завідувач редакції поезії журналу «Київ» Петро Засенко. Його книжка в 1969 році простояла на полицях лише день. Органи побачили в одній із поезій натяк на знищення українців голодним мором. Хоча сам автор вважає, що це був зовсім безвідносний вірш. Та, як каже пан Петро, не знищено пам'ять. А це дуже важливо. Тому він часто зустрічається зі своїми земляками із Бориспільського району. І, хоч як боляче, люди діляться жахливими спогадами. Вразили юних музикантів і розповіді радіожурналіста Василя Довжика та художника Валерія Франчука. Та найемоційнішими, мабуть, були уривки із свідчень родини письменника Олеся Бердника, що їх зачитували самі учні в музичному супроводі.

...«Ми втрачаємо Україну», — писав Сталін Кагановичу. Втрачати ніхто не збирався. Тож на приборкання непокірливих українських селян, які не хотіли віддавати нажите потом і кров'ю майно в так звані колгоспи, і була кинута репресивна машина у вигляді голодомору. На жаль, ті, хто вчиняв наругу, так і не покаялися. Та правду колись все-таки треба відкривати. Щоб історія не повторилася. І добре, що наші діти чують про це змалечку.

Марина КРИВДА.

Потенціал пам'яті

■ **ТЕМА**

У день пам'яті жертв голодомору домовилася з давньою приятелькою поставити свічку у храмі. Тільки зібрались, як у двері подзвонили — двірник зі свічечкою: ЖЕК просив запалити на підвіконні. Коли стемніло, з вікон мого восьмого поверху, з яких видно всю панораму міста, побачила не лише вогники свічок у п'ятиповерхівках, а й святкові феєрверки на столичних пагорбах...

Поминальний день минув, і тема трагедії зникла зі ЗМІ. Повернемося до неї за рік, як, приміром, до теми чорнобильської катастрофи? Чи коли настануть чергові позачергові вибори або ще якийсь потрібний для політика момент, щоб витягнути її з-під поли та гендлювати як циган кіньми?

Упродовж останніх днів з великої кількості зібрань не раз лунали звинувачення комуністичного режиму в голодоморі та заклики до світової спільноти визнати його геноцидом українського народу. Проте ніхто не заїкнувся, чому міжнародні організації та й чимало країн, за винятком 12, визнають, що в Україні був голод, але не голокост? Чому б не розгорнути щодо цього дискусію в суспільстві, відкривши також ті сторінки цієї трагедії, на яких не дуже приємна правда про нас самих? Та перенести відповідальність не лише на тодішній комуністичний режим загалом, а й замислитись, як могли мільйони людей дозволити себе знищити?

Прочитала дослідження історика Роберта Конквеста «Жнива скорботи» — про штучність голодомору в Україні. Ним, ніби Біблією, послуговуються більшість наших очільників, вибираючи з контексту те, що вигідніше, хоч сам автор дає правду без обмежень. Мене, приміром, вразило те, що деякі тодішні керівники районів, сільрад, де лютував голод, усе-таки чинили спротив, намагаючись захистити селян, за що заплатили власним життям. Але більшість усе-таки «гнули» лінію партії! А активісти, комсомольці, комуністи, представники інтелігенції ще й були переконані, що саме так потрібно боротися з «куркулями та підкуркульниками», а приховування відра картоплі — контрреволюція. Як удалося владі змусити їх сліпо вірити їй? Чом не тема для розмови нині?

Ми дивуємося, чому Ізраїль не погоджується визнати геноцид і закидає нам участь у знищенні євреїв українцями у львівському гетто? А ми пояснюємо, що причетний до цього герой убрався в есесівський мундир заради високої мети — незалежності України. Так і інший керманич прирік українців на голодну смерть заради світлого майбутнього. Є для нас у цьому різниця?

Не вважає голокостом український голодомор Німеччина, яка сама визнала вину за злочин — сплановане й холоднокровне знищення євреїв націонал-соціалістами. Декілька поколінь живуть, ототожнюючи себе з ним і пам'ятаючи про нього. Ця пам'ять тісно пов'язана з почуттям вини: чийсь далекий предок вигнав з домівки єврея-сусіда чи в студентські роки, навіть не будучи нацистом, спалював книжки авторів-євреїв, або перебував у партії, яка закликала «звільнити світ» від євреїв.

Ця вина не персональна, бо нинішні покоління не були учасниками тих подій. Але вони її визнають без будь-яких заперечень чи ухилення від відповідальності. Проте, визнаючи голодомор масовим убивством, яке заслуговує на вічну пам'ять і належне вшанування жертв, Німеччина досі однозначно не визначилася: хто і проти кого та з якою метою спричинив трагедію, у результаті чого загинули мільйони людей? А ми самі про це знаємо достеменно?

І насамкінець: звісно, трагічні сторінки історії слід пам'ятати. Але ми не помітили, що почали жити вже лише трагедіями, війнами, обвинуваченнями, одне слово, у постійному траурі. Забуваючи, що пам'ять, людські емоції теж мають потенціал, і він досить обмежений. Зрештою, до горя, та ще й до того, яке сталося кілька десятиліть тому, теж можна звикнути. Влаштовуємо ж святкові феєрверки в поминальні дні...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Технопарк надаватиме послуги промисловим підприємствам обласного центру

Близько 65 мільйонів євро має намір інвестувати в будівництво технопарку один із найбільших суб'єктів вітчизняного автомобільного ринку корпорація «Богдан». Цей сучасний об'єкт прийматиме й оброблятиме вантажі для нового автомобільного заводу, який почне працювати у Черкасах з наступного року. Як повідомив прес-секретар корпорації Сергій Красуля, нещодавно Кабінет Міністрів України ухвалив рішення виділити для «Богдана» земельну ділянку площею 18 гектарів для старту будівництва. Технопарк, що виросте на приміській території Геронимівської сільради, забезпечуватиме логістику не лише автозаводу, а й надаватиме послуги всім промисловим підприємствам обласного центру.

Нагадаю, що корпорація «Богдан», яка належить відомому промисловцю Петру Порошенку, торік спрацювала з прибутком 103,34 мільйона гривень.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Колектив апарату Верховної Ради України з глибоким сумом сповіщає про трагічну загибель працівника Управління по зв'язках з місцевими органами влади і органами місцевого самоврядування
КОРНІЛОВОЇ Ольги Григорівни
та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійної.

Не споживати: небезпечно для життя!

■ ПРОБЛЕМА

ЗМІ оприлюднили інформацію, отриману від громадської організації «Експерт»: 77% реалізованих у столиці креветок отруйні: у них виявлено перевищений вміст миш'яку.

Такого висновку дійшли фахівці, проаналізувавши дев'ять торгових марок креветок. У семи з них вміст мікроелемента перевищує допустиму концентрацію майже в 1,5 разу. У креветок Marisol, Водяний світ, Vici, Royal Greenland, Sirena, Karolina, Norton вміст миш'яку коливається в межах від 6,12 до 8,86 мг/кг — за допустимих не більше 5 мг/кг.

Показники концентрації цього мікроелемента в продуктах торгових марок Agama і Nordic Seafood — в межах норми і становлять 3,63 і 4,66 мг/кг відповідно. Керівник організації «Експерт» Ігор Потапов заявив, що, споживши два кілограми чистого м'яса креветок з підвищеним вмістом миш'яку, людина отримує серйозну інтоксикацію. Адже, за його словами, миш'як з організму виводиться кілька років і має властивість накопичуватися у печінці, легенях і кишечнику. Основну частину цього мікроелемента креветки одержують із планктону, яким живляться. Токсична доза для людини становить 5—50 мг, а летальна — від 50 до 340 мг.

Страшна інформація — чи не так? Але ще страшніше, що на неї не відреагували ті, хто мав би зробити це з обов'язку служби, — всілякі державні організації й установи, які відповідають за якість харчових продуктів. Утім, не так уже це й дивно, адже в ЗМІ час від часу і досить часто з'являються матеріали про повсюдне порушення постачальниками і торговими підприємствами, у тому числі громадського харчування, норм якості продуктів. Зовсім недавно повідомлялося, що під час перевірки якості товарів у столичних супермаркетах 90 відсотків реалізованої продукції виявилося підробками під справжні марки, із простроченими термінами реалізації або взагалі непридатної до вживання. Найбільше вразила «якість» дорогої делікатесної риби: різні сорти виявилися звичайною рибою, уміло пофарбованою в потрібний постачальникам колір. А спосіб приготування її і збереження, як з'ясувалося в підпільному цеху в одному з колишніх піонерських таборів Пущі-Водиці, не вкладається ні в які рамки уяви: в цьому цеху не було навіть водопроводу, а всю рибу разом «мили» у ванні, наповненій каламутною рідиною...

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Контролери досягли мети, налякавши споживача. От якби вони ще й таких махінаторів налякали, вживши необхідних заходів впливу. Однак, щось не чутно, щоб ділки серйозно постраждали, принаймні по телевізору цього не показували. Невже з цим неможливо боротися?

Світлана АНДРЮЩЕНКО, киянка.

«Геть, гею!» Хто наступний?

У Києві, біля палацу «Україна» відбувся мітинг «Антигей», організований Спілкою православних громадян України проти виступу російського співака Бориса Моїсеєва.

СПГУ вважає, що його концертна програма «побудована на божевільному, скаженому розкріпаченні творчого начала, без кордонів і заборон, тобто пропаганді культу розпусти і статевих збочень (содомський гріх, блуд та ін.)». Учасники мітингу поширювали помідори-сувеніри з написом: «Акція «Антигей», «Зупинімо голубу чуму, доки вона не зупинила нас». Активісти роздавали присутнім водяні пістолети і плакати з написами: «Не впусти в себе гея», «Геть звідси, гею», «Допоможи гею стати нормальним», намагаючись також провести «роз'яснювальну» роботу серед людей, які йшли на «порочний концерт».

Ми не терпимо: москалів, інородців, комуністів, темношкірих, «тих, хто понаїхав» — список можна продовжити, а тепер ще й геїв. Але дивимося порнуху, починаючи мало не з восьмої вечора, і сумнівну еротику в денний час. Ми вже, слава Богу, спокійно ставимося до цивільних шлюбів, хоча дехто, і чимало таких, усе ще вважають такий спосіб життя вже не розпустою, але ще співмешканням.

Ми не помітили, як власними руками знищили чи майже знищили інститут сімейних цінностей і дедалі менше говоримо про союз з любові, віддаючи перевагу багатим над коханими. Ми вже менше втручаємося в приватне життя співгромадян, але ще дуже часто вважаємо, що коли вони живуть інакше, ніж ми, то це погано, забуваючи: кожна людина сам вирішує, як їй жити. Тепер хтось хоче навчити розуму людей з іншою, ніж у більшості, сексуальною орієнтацією. Чи маємо право?

Микола ПАРХОМЕНКО.

Іногородні за квиток платитимуть більше

Київський міський голова Леонід Черновецький вважає, що для приїжджих вартість проїзду в транспорті має бути збільшена і пропонує запровадити для них диференційовані тарифи.

В ефірі комунальної телекомпанії «Київ» він заявив буквально таке: «Я думаю, що для приїжджих, звичайно, ми могли б готуватися до збільшення вартості проїзду, оскільки це всетаки міський транспорт і я працюю для киян... якщо це іноземець — це одна плата, якщо це наш громадянин зі Львова, з Донецька —це менша плата». Міський голова вважає, що тарифи на проїзд для малозабезпечених повинні зберегтися на колишньому рівні.

На думку Леоніда Черновецького, встановити такі тарифи можливо за рахунок запровадження транспортної картки киянина, за допомогою якої пільговики оплачуватимуть проїзд.

Раніше Київрада виділила 70 млн. грн. комунальним підприємствам «Київський метрополітен» і «Київпастранс» на регулювання цін на проїзд у наземному громадському транспорті та метрополітені, а також вирішила запровадити єдину інформаційну систему управління міським транспортом протягом 2007—2009 років. У її рамках планується впровадження соціальної транспортної картки киянина. За її допомогою за проїзд у міському транспорті будуть розраховуватися пільговики.

Ох...

Марина ЖУРАВСЬКА.

■ РЕАЛІЇ

Проїзд у столичних маршрутках подорожчає на 25—30% — до 1,5—2,25 гривні

Таке рішення прийняли київські приватні перевізники. Вони вважають цей крок економічно обгрунтованим, оскільки за нинішніх розцінок на паливо їх діяльність збиткова. Про це заявив виконавчий директор організації перевізників «Столиця» Валерій Лепецький.

Перевізники мають намір звернутися зі своїми вимогами до місцької влади. А якщо нові тарифи не буде затверджено, то планують вжити заходів: «Для початку перестанемо перевозити пільговиків, за яких не одержуємо жодної компенсації, а далі подивимося», — пообіцяв Валерій Лепецький.

До речі, Київська міська держадміністрація обмежила швидкість руху на території столиці приватних перевізників — маршрутних таксі — до 50 км/год.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Київський міський голова Леонід Черновецький заявив, що водії маршруток часто їздять з високою швидкістю, що є небезпечним для життя городян. Раніше він розкритикував роботу маршрутних таксі, заявивши, що вони становлять недобросовісну конкуренцію громадському транспорту комунального підприємства «Київпастранс» і дублюють його маршрути.

Дорого, а бракує

За даними кількох консалтингових компаній, середня вартість оренди 1—3-кімнатних квартир у Києві зросла в межах 1,1% (11 дол.) — до 963 дол. за квартиру на місяць.

Найдешевшим залишається Деснянський район із середнім показником 596 доларів, найдорожчим — Печерський, де середня вартість оренди квартири — 1 339 доларів на місяць.

Уже кілька років ціни на оренду київських квартир різко зростають наприкінці серпня — початку вересня, а з жовтня різких стрибків цін не буває. Однак у листопаді експерти помітили, що пропозиція однокімнатних квартир у базах даних столичних агентств нерухомості скоротилася в 3—5 разів, а ціни на них досягли 400—450 дол. за найвіддаленішу від центру і малопридатну для життя житлоплощу. На їхню думку, головною причиною катастрофічного дефіциту однокімнатних квартир став черговий сплеск приїзду до столиці мешканців регіонів.

■ СТОЛИЦЯ КОРОТКО

Усе новеньке

До кінця року бюджет Києва за рахунок реалізації інвестиційних проектів буде збільшено на 488 млн. грн. КМДА планує до 2012 року повністю оновити транспортний парк: закупити 650 автобусів, 520 тролейбусів і 94 трамваї. Наступного року в півтора разу збільшиться фінансування будівництва автошляхів.

За Кличка!

Результати соціологічного дослідження на замовлення Інституту політики показали, що найбільше кияни довіряють депутату Київради Віталію Кличку: про це заявили 46,1% опитаних. Серед інших, кому також довіряють, — Юрій Луценко, Микола Томенко, Микола Катеринчук, Олександр Омельченко. А ось Леоніду Черновецькому довіряє 21,6% опитаних.

Екологічно чистими стали 500 столичних автобусів

Це сталося завдяки системам, що зменшують вміст забруднюючих речовин у відпрацьованих газах. Цього року на придбання каталізаторів палива виділено майже 600 тис. грн., а торік — 300 тис.

Тихий трамвай

Під час реконструкції трамвайних шляхів, що пролягають поряд з автодорогами, застосовуватимуть нові технології шумопоглинального трамвайного полотна без шпал. Загалом у такий спосіб передбачається відремонтувати не менш як 94 трамвайні колії.

Кожен третій киянин дає хабара

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

За даними соцопитування компанії Research § Branding Group, кожен третій мешканець Києва дає хабара. Найбільше підкуповують лікарів, учителів, міліцію.

Найкорумпованішими вважаються суди, а «найприбутковіша» сфера — медицина. Особливо складно без хабара розмовляти, коли йдеться про соціальні виплати, купівлю машини для інвалідів або пенсії у зв'язку з інвалідністю. Друге місце за «популярністю» посідає освіта. Хабар допоможе підвищити бал в атестаті, вступити до вузу або оформити дитину в дитсадок. Третя в рейтингу — міліція, у тому числі ДАІ.

Музей не відкриють

Відкриття музею «Золоті ворота», заплановане на кінець року, може не відбутися. Про це повідомив заступник директора Національного заповідника «Софія Київська» Вадим Кириленко. Через те, що міська влада вимагає розроблений проект на всі комунікації. Доведеться зачекати.

За матеріалами інформаційних агентств, прес-служби КМДА і власних кореспондентів.

Сторінку підготувала Наталя КРАВЧЕНКО.

Мінекономіки затвердило правила видачі ліцензій на експорт зерна

Завтра в Києві відкривається IV Всеукраїнська конференція з міжнародною участю «Молочний світ-2007»

■ ВЕРДИКТ

Плуг у відставку відправляти рано

Так вирішили науковці

«Сучасні технології обробітку грунту: проблеми, перспективи їх застосування в Україні». Такою була тема обговорення під час Загальних зборів Української академії аграрних наук, які проходили в Києві. Дискусії точилися навколо перспективи широкого впровадження в нашій країні мінімального та «нульового» обробітку земель. Багато експертів сходяться в тому, що господарювання без борони та плуга (no-till), яке прижилося в Австралії, країнах Південної та Північної Америки, несе в собі не лише економічні, а й екологічні вигоди. Треба сказати, в нас десятки господарств, переважно великих, успішно застосовують безплужний обробіток грунту.

Проте вердикт вітчизняних науковців цілком логічний і передбачуваний: no-till-система не може бути поширена одразу на території всієї країни. Адже для її втілення насамперед потрібні великі земельні наділи. Розвитку таких технологій у поліських і особливо у західних областях заважає висока концентрація сільського населення, задіяного у дрібних агроформуваннях і присадибному господарстві, що стримує розвиток індустріального великотоварного виробництва, запровадження працеощадливих технологій. Водночас no-till-системи невдовзі можуть мати значні перспективи поширення в зоні степу. В таких урбанізованих областях, як Донецька, Луганська, Дніпропетровська, Запорізька.

Однак директор Інституту землеробства УААН академік Віктор Сайко у своїй доповіді застеріг від ідеалізації цього агротехнічного напряму.

— Неможливо заперечувати, — каже він, — значне (у рази) підвищення продуктивності праці, фактор часу — можливість проведення сівби у найкращі агротехнічні строки, економію сукупних витрат. Зведення до мінімуму проявів ерозії й підвищення вмісту у грунті органічної речовини та гумусу, скорочення втрат грунтової вологи на фізичне випаровування. Це далеко не всі переваги, вони досить значущі. Водночас, аналізуючи зарубіжний досвід результатів запровадження no-till-систем, зокрема такої країни, як США, не можна не звернути увагу на низку негативних чинників, які їх супроводжують. Це насамперед зростання пестицидного навантаження в агроекосистемах. У США вигоди від мінімального і «нульового» обробітку грунту зробили фермерів заручниками цих технологій. За відсутності оранки кількість бур'янів, комахоподібних шкідників, хвороб, що локалізуються і розмножуються у залишеній стерні, значно збільшується. За таких обставин фермерам доводиться вносити вдвічі більше пестицидів, ніж раніше. Наприкінці останнього десятиріччя громадськість США таку надмірну хімізацію стала розцінювати як катастрофічну. Рівень хімічного забруднення грунтів і особливо водних ресурсів характеризується вченими як «найбільша помилка, котрої американська нація припустилась за останні десятиріччя, подібно до сільськогосподарського Чорнобиля США». Отруєння агрохімікатами щорічно зазнають до 300 тисяч осіб. Багато науковців визнають, що результати бездумної гонитви за прибутками проявляються зростанням онкологічних захворювань, передусім у сім'ях фермерів. Дослідженнями, проведеними у штаті Канзас, встановлено, що використання пестицидів у 6 разів збільшує захворюваність фермерів на рак і у 8 разів — у тих, хто безпосередньо готує суміші та вносить їх на поля. Рівень вмісту диоксину в організмі новонароджених дітей виявився у 27 разів вищий від тієї кількості, яка вважається за безпечну для накопичення протягом усього життя людини.

Водночас надії на всесильність будь-якого гербіциду, покладеного в основу окремої землеробської технологічної системи, примарні. Нині набута бур'янами резистентність до гербіцидів за тривалого використання певних їх груп стала гострою всесвітньою проблемою. Вона чітко простежується в Аргентині, Бразилії. А в Австралії в разі оренди земель звичайною процедурою є обстеження їх на наявність стійких до гербіцидів форм бур'янів. За їх виявлення ціна оренди землі знижується.

No-till-системи, вважає Віктор Сайко, — не шлях виходу з бідності, а наслідок. Це насамперед спосіб ведення землеробства в державах із значними обсягами орних земель і вкрай обмеженою чисельністю сільського населення, а для окремих країн — ще й із високою ціною робочої сили.

На основі експертного аналізу науковець виніс вердикт (хоча з ним погодилися не всі присутні): у найближчій перспективі no-till-системи можуть бути запроваджені на українських ланах на площі 600—700 тисяч гектарів, максимум — до мільйона гектарів. Але за всіх недоліків безплужного обробітку він неминуче поширюватиметься в країні темпами прямо пропорційними відтоку працездатного населення в міста та за кордон. Форсувати ж такі технології в господарствах із достатнім населенням і налагодженою системою землеробства європейського типу науковці не радять, оскільки це спричиняє зростанню безробіття (на 10000 гектарів ріллі — 15 працівників). А от на обезлюднених територіях альтернативи такому хазяйнуванню немає.

Галина КВІТКА.

Грошей більше, а худоби — менше

■ ТЕНДЕНЦІЇ

Давня мрія сільгоспвиробника про те, щоб держава дотувала його працю, нарешті збулась. Нинішнього року Хмельниччина отримала стільки дотацій за різними програмами, скільки не отримувала ніколи раніше. Що говорити, коли навіть на розвиток бджільництва бюджет виділив допомогу.

Тваринництво серед усіх програм має вигляд чи не наймасштабніший. В обласному управлінні агропромислового комплексу називають просто вражаючі цифри: на третю декаду листопада в область надійшло 20,7 мільйона гривень дотації за худобу та птицю. Окремо дотація за поголів'я корів м'ясних порід становила близько 1,1 мільйона гривень.

Здавалося б, тваринництву дали зелене світло, і можна очікувати небувалий приріст його виробництва. Але не поспішаймо з висновками. Є й інша статистика. Порівняно з минулим роком агроформування краю зменшили поголів'я корів майже на 35 тисяч голів. А це п'ята частина торішньої череди. Ситуація видається ще парадоксальнішою, коли виділені бюджетні гроші повертаються назад, оскільки господарства уже не в змозі їх освоїти. Вони втрачають ті показники, на основі яких можна було б видавати допомогу. Скажімо, тільки за програмою дотування за нарощування поголів'я корів поки що не використано майже 300 тисяч гривень, а це четверта частина виділених коштів.

Дати однозначну відповідь на запитання, чому так трапляється, важко. Більшість керівників кажуть насамперед про загальну економічну незбалансованість в агропромисловому комплексі, цінову інфляцію, а головне — відсутність стратегії розвитку тієї чи іншої галузі. Усе це не перекривається навіть мільйонними допомогами. І саме через це ніхто не може окреслити оптимістичних прогнозів не те що на майбутній рік, а навіть на найближчі місяці.

Підтвердженням того стала ситуація на ринку молока. Ще місяць тому закупівельна ціна на нього становила близько 2,3 гривні за літр. Там, де великі товаровиробники гарантували високу якість, вона могла бути ще вища. А тепер, на порозі зими, коли вартість цієї сировини традиційно підвищується, вона чомусь поповзла вниз. У середньому — до 1,8 гривні за літр. А з домашніх господарств молоко беруть за півтори гривні.

Ще навесні такі ціни можна було вважати справді вигідними. Але не сьогодні. Займатись молочарством за таких розцінок стає дедалі проблематичніше. Приманка у вигляді державних дотацій не спрацьовує.

— Так буде доти, допоки самі переробники не почнуть дбати про сільгоспвиробника, — переконаний заступник голови облдержадміністрації з питань сільського господарства Володимир Кирилюк.

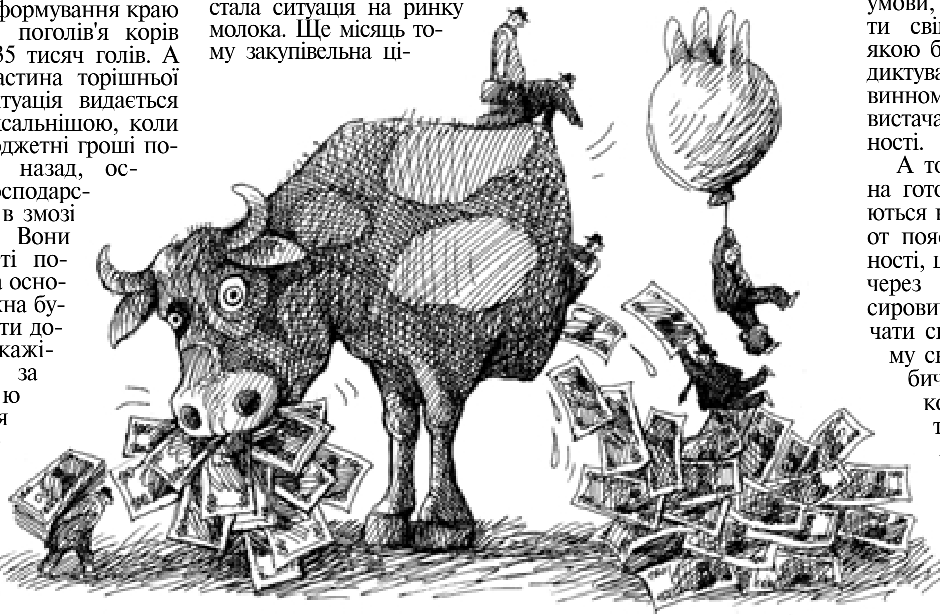
— Сьогодні попит на молоко постійно зростає. Але вся робота заготівельників зводиться здебільшого до того, щоб випередити конкурента, вихопити свою частку. І лише одиниці прагнуть закріпитись у тій чи іншій сировинній зоні.

Мало сказати закріпитись, для початку її треба просто створити, поновивши поголів'я, забезпечивши відповідну кормову базу для нього. Початково для цього потрібні значні інвестиції. І розраховувати на те, що вони в майбутньому можуть бути перекриті бюджетними коштами, просто нереально, бо дотації не встигають за витратами.

Інша справа, коли б переробники вклали гроші в ту-таки молочну чи м'ясну ферму. Але хто поспішає це зробити, якщо й без того знає: селянин поставлений в такі умови, коли змушений віддати свій товар за ту ціну, за якою беруть? Для того, щоб диктувати свої ціни на сировинному ринку, у нього не вистачає фінансової потужності.

А тому реалії такі: ціни на готові продукти залишаються небувало високими. А от пояснення місячної давності, що такими вони стали через підвищення вартості сировини, починають втрачати свою актуальність. Тому сказати, що вкладені в бичка, корову чи вівцю кошти йдуть на розвиток галузі, було б значним перебільшенням.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Свято нечуваної щедрості

До країни з початку року завезено більш як сто тисяч тонн м'яса по дві гривні за кілограм

■ РЕАЛІЇ

Уряд нещодавно продовжив заборону на ввезення м'ясосировини за давальницькою схемою до 1 квітня 2008 року. Як коментують в Кабміні, зроблено це з метою недопущення спаду у виробничому сегменті м'ясного ринку та забезпечення населення якісною продукцією. Адже внутрішній ринок, який начебто два-три роки тому мав критичну залежність від імпорту м'ясопродукції, тепер оговтався, стає самодостатнішим, і ці тенденції буцімто посилюються.

За січень—вересень нинішнього року всіма категоріями господарств нашої країни реалізовано на забій майже 1 мільйон 872 тисячі тонн худоби і птиці в живій вазі, що на 166,3 тисячі тонн більше, ніж за відповідний період попереднього року. Й окреслена перспектива переповнена оптимізмом. Прогнозоване виробництво м'яса в живій вазі у поточному році порівняно з 2006-м за рахунок розвитку галузі свинарства та бройлерного птахівництва зросте на 177 тисяч тонн. У країні збільшиться на 2,7 кілограма й рівень споживання м'яса та м'ясопродуктів. За підрахунками, кожен громадянин нашої держави нинішнього року з'їсть 44,7 кіло окосту, ковбас, сала тощо.

Що стосується завезеного з-за кордону м'яса та харчових субпродуктів, то за 9 місяців 2007 року їх імпортовано 163 тисячі тонн. Цей показник порівняно з аналогічним періодом минулого року зріс на 20 відсотків. Із загальної кількості імпорту найбільше — **109 тисяч тонн — завезено м'яса та субпродуктів свійської птиці. Причому тонна таких товарів коштувала 2115 гривень. У цьому разі зрозуміле незадоволення вітчизняних виробників. Адже це трохи більше двох гривень за кілограм. Звідси можна робити й висновки про якість м'ясопродукції, яка прямує до України за такою ціною!**

Треба зазначити: 60,5 тисячі тонн м'ясопродуктів, тобто 37 відсотків всього імпорту, завезено на митну територію як давальницьку сировину. Від цього втрачає і бюджет, і споживач. Адже за ввезення товарів на давальницьких умовах сплата мита та ПДВ проводиться шляхом видачі простого (податкового) авальованого векселя. Причому відповідно до закону термін сплати за векселем може бути продовжений. Ухилення від сплати податків під час здійснення операцій з давальницькою сировиною відбувається і через грубе порушення чинного законодавства, а саме — суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності декларують низький вихід готової продукції після переробки. Часто-густо продукція, яка виробляється з давальницької сировини, не вивозиться за межі країни, а реалізується на внутрішньому ринку. Так, **із завезених на митну територію України в 2006 році «давальницьких» 78,2 тисячі тонн, на переробку пішло 68 тисяч тонн. З цієї сировини нібито виготовлено лише 18,7 тисячі тонн готової продукції. А вивезено за межі країни тільки 12,8 (!) тисячі тонн.**

Закупівля імпортної м'ясосировини без сплати податків спричиняє зниження ціни на внутрішньому ринку, робить неефективним вітчизняне виробництво продукції тваринництва та створює умови для недобросовісної конкуренції між вітчизняними товаровиробниками та імпортерами. Проте Міністерство закордонних справ при погодженні документа висловило застереження, що прийняття постанови може призвести до небажаних ускладнень під час вступу України до СОТ, хоча і визнало: «вжиття Україною подібного захисного заходу в цілому не суперечить нормам та принципам Світової організації торгівлі». Водночас Міністерство юстиції у своєму висновку відзначило, що проект постанови «не належить до сфери регулювання міжнародними договорами України». Тобто Україна, простіше кажучи, ні перед ким не брала зобов'язань не обмежувати ввезення м'ясопродуктів як давальницької сировини. До дискусії підключився й Департамент зовнішньоекономічного співробітництва Мінагрополітики, який зазначив, що документ «не має аналогів у законодавстві Євросоюзу». Швидше за все, таке висловлювання можна зрозуміти приблизно так: «м'ясна» постанова принаймні не йде врозріз із нормами європейського законодавства.

Незважаючи на прийняття постанови, спеціалісти зазначають, що офіційна заборона все одно має формальний характер і не вплине суттєво на ринок. Пов'язано це з процвітанням контрабандного імпорту м'яса. І, щоб надійно захистити вітчизняного виробника, потрібно перекрити ці канали ввезення.

До того ж компанії—імпортери м'яса і м'ясної сировини, прикриваючись рішеннями судів, продовжують завозити продукцію за давальницькими схемами на територію країни, незважаючи на чинну заборону.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Завод переробляє до восьми тисяч тонн сировини за добу. І це не межа

■ ЦУКОР

Авторитет технічного директора ВАТ «Цукровий союз «Укррос» Валентина ЩУЦЬКОГО* (на знімку) *серед українських цукровиків вважається незаперечним. Багато колег-цукроварів знають, що свого часу фаховий інженер-теплоенергетик брав участь у становленні більш як сотні цукрозаводів колишнього СРСР, близько п'ятдесяти — на Кубі. Починав з наладчика, а дійшов до посади генерального директора одного з провідних виробничо-господарських об'єднань галузі — «Укрцукроремммаш». Нині у його віданні шість цукрозаводів «Укрросу», одного з найбільших в країні агрохолдингів.

Що замість раціоналізації?

— Валентине Павловичу, розкажіть про ваші заводи докладніше. Яким був сезон цукроваріння?

— Гріх скаржитися. Хоч проблем, уявіть собі, мали по самісіньку зав'язку. На сьогодні, до слова, сезон ще не закінчився для нашого найкращого — Чортківського цукрозаводу на Тернопіллі. Одразу скажу, що він може показати вражаючий результат з виробництва цукру, оскільки переробляв вісім тисяч тонн цукрових буряків на добу. Постукаю по столу, щоб не наврочити. Приблизно по шість тисяч тонн цукрових буряків на добу переробляли Пальмірський цукрозавод на Черкащині та Губініський на Дніпропетровщині, п'ять тисяч тонн солодких коренів на добу — Куп'янський, що на Харківщині, сусідній цукрозавод СГП «Цукрове» — три тисячі тонн, Савинський — 2,8 тисячі тонн. Звісно, інтенсивність роботи кожного підприємства залежить від об'єктивних чинників — якості сировини, якості ремонту обладнання, потужності основних фондів, рівня автоматизації виробничих процесів... Але технічне переоздброєння не терпить несистемних підходів. Тому ще 2006 року ми затвердили перспективні завдання до 2011 року, які стоять, як на мене, на трьох китах: нарощуванні виробництва, покращенні якості продукції і зниженні витрат енергоресурсів.

— Я розумію, але, погодьтеся, що такі самі завдання ставили і тридцять років тому. Мені цікаво, чи зникли раціоналізатори?

— Замість системи раціоналізації у нас працює значно ефективніший механізм для розвитку технічної думки. Кожен провідний спеціаліст на наших заводах — від механіка і метролога до технічного директора — працює, орієнтуючись на низку техніко-економічних показників, які впливають на собівартість продукції: чисельність працюючих, зменшення витрат природного газу, вапнякового каменю, вугілля тощо. Для механіка, наприклад, показниками є безаварійна робота устаткування або раціональне витрачання коштів на його заміну. За покращення кожного показника нараховуються відповідні бали, які по закінченні сезону є орієнтиром для преміювання.

Як діє? Торік витрати природного газу в цілому по товариству на одну тонну буряка становили 44,1 м³, а в цьому році — 41,3 м³, що дало можливість заощадити 4200 тис. м³ газу. А на Чортківському цукровому заводі (нині флагмані України) ці показники становили, відповідно, 31,6 м³ і 28,6 м³.

Торік для виробництва однієї тонни гранульованого жому (використовується для відгодівлі худоби) ми витрачали в середньому 323 кубометри природного газу, цього року вже 315. Якщо перерахувати на весь обсяг виготовленого жому, тобто на 32 тисячі тонн, то виходить, що річна економія тільки за цією позицією — 286 тисяч кубометрів блакитного палива. Але за цим досягненням стоїть чимало новацій — від нових пресів глибокого віджимання до заізольованих сушильних барабанів, що дуже схоже на раціоналізаторський клопіт минулих років. А, зрештою, саме результати кожного сезону цукроваріння лягають в основу бюджету ремонтів та модернізації на наступний рік. Тяжіння до вдосконалення виробництва не зникне ніколи.

— Технічний прогрес потребує кваліфікованих кадрів...

— В «Укрросі» це дуже добре розуміють. Саме тому 110 спеціалістів наших підприємств цього року закінчили Інститут підвищення кваліфікації при Університеті харчових технологій, а кожен технічний директор написав реферат на тему: що треба зробити, щоб, образно кажучи, коліщатка його заводу крутилися ще швидше, а якість продукції відповідала б європейським стандартам. Та й за передовим досвідом своїх європейських колег ми їздимо регулярно...

Як варити цукор по-європейськи

— Чи можна сказати, що заводи вашого холдингу вже сягнули західного рівня виробництва? Взагалі, що означає варити цукор по-європейськи, а що — по-нашому?

— Цікаве запитання. Технологія виробництва цукру класична: у нас і європейців однакова. Я вважаю, що наш Чортківський цукровий завод майже досяг європейського рівня ефективності праці. Я наводив вам приклад з економією природного газу на виробництві жому. Але так само можу сказати, що за останній рік ми істотно знизили витрати вугілля як пічного палива. Якщо минулого сезону для переробки тонни цукрових буряків витрачали в середньому 4,3 кілограма вугілля, то цьогоріч вже 3,5, а ЗАТ СГП «Цукрове» Куп'янський цукровий комбінат — 2,7. Те саме спостерігається і з використанням вапнякового каменю, де відповідні показники знизилися з 54,7 до 50,9 кілограма, а в «Цукровому» — 38,8. І, що важливо, нашому кращому, поза сумнівом, Чортківському цукрозаводу за рівнем технологічного забезпечення і показниками ефективності вже мало чим поступаються менш потужні підприємства, як, скажімо, СГП «Цукрове» або Куп'янський цукровий комбінат. Якщо якість цукру за «євростандартом» оцінюється у 22 бали, а згідно з українським держстандартом — 43 бали, то на наших заводах вона становить 24—27 балів. Упевнений, що у 2008 році ми досягнемо європейського показника у 22 бали.

— Я чув, що тридцять років тому ви очолювали пусковий комплекс Чортківського цукрозаводу...

— Це правда. І не приховую, що цим пишаюсь. Йому піднімати ефективність важче за інших, оскільки він працює на слабких місцевих вапняках, на відміну від тих, що працюють на доломітах. Але, погляньте, минулого сезону переробка однієї тонни цукрових буряків у нього забирала 63,1 кілограма вапнякового каменю, а цього — 40 кілограмів. Це феноменальний поступ уперед. Тому, повторюся, за вмінням працювати ефективно ми вже не поступаємося тут європейцям. На мою думку, якщо десь і поступаємося, то це в рівні автоматизації управління виробничими процесами. Європейці фактично до мінімуму звели контакт виробника з продуктом, який вони виробляють. Цього прагнемо і ми. І таки небезуспішно. Так, цього року наші заводи фактично уникли гноїння цукрових буряків, оскільки переробляли їх фактично «з коліс». Замінили, де треба, транспортувальні стрічки на харчові, усі резервуари продуктового цеху «обшили» нержавійкою, вдосконалили технологічні режими і теплові схеми та ще багато іншого.

— Отже, вступ країни до СОТ вас не лякає?

— Жодним чином. Але він зобов'язує і нас, і інших дбати про свої інтереси так, як це роблять розвинені країни. Прагматично. Наведу хоча б такий приклад. Колись Україна виробляла майже 60 відсотків цукру від потреб Радянського Союзу, тому нам і залишилось у спадок майже 200 заводів, з яких половина вже «зійшли з дистанції». І цей процес не спинити: виживуть ті, хто відповідатиме світовим вимогам.

Ви розумієте, що будь-який цукровий завод — це свого роду енергетичний центр місцевого масштабу. Якщо так, то що робити заводчанам за зростання цін на природний газ? Для них виробляти етанол з меляси — не проблема. Отже, слід рахувати і робити висновки. Сьогодні, приміром, коли вартість тисячі кубометрів газу зашкалює за тисячу гривень, займатися цим немає сенсу, але він може з'явитися, коли вартість газу сягне двох тисяч гривень. Отже, завод перероблятиме мелясу на етанол для власних потреб. Коліщатка або крутяться, або завмирають — і тоді за бортом залишаються не тільки виробничі потужності, а, що страшніше, — й люди... На жаль, таку просту логіку не завжди усвідомлюють ті чиновники, які дотепер регулюють процес виробництва цукру і ціноутворення. Інакше не наступали би раз по раз на одні й ті самі граблі. Усе просто: виробництво будь-якого товару втрачає сенс, якщо він не продається. Без усвідомлення цієї істини нашій країні у СОТ буде дуже важко.

Сирцева аритмія

— Найбільше кажуть, що цукор-сирець таїть в собі загрозу для виробництва бурякового цукру...

— Це не так. Буряковому цукру загрожує технічна відсталість наших заводів, зарегульованість ринку, низький рівень агрокультури багатьох господарств тощо. Європейські цукрові буряки кілька десятиліть поспіль успішно конкурують з тростиною, США вирощують солодкі корені, хоч мають власні плантації тростини. Адже цукрові буряки — це не просто цукор, а ще меляса, яку переробляють на дріжджі і спирт. А ще патока, яку використовують для виробництва лимонної кислоти в харчовій промисловості і, не повірите, — навіть у металургії. А також — жом, який є чудовими кормами для тваринництва. Дозвольте нагадати, що цукровий завод фактично є енергетичною базою для території, на якій він розташований. А потім цукрові буряки мають дуже важливе значення в сівозміні як агрокультур. Ще раз підкреслю: якщо товар користується попитом, то його треба виробляти. Сирцеву аритмію, пригадайте, на ринку породжували в різні роки тільки неузгоджені дії влади з виробниками бурякового цукру. Приміром, як восени 2005-го, коли ні сіло ні впало завезли через державні компанії силу-силенну цукру-сирцю, що й стало одним з головних подразників перевиробництва наступного року. Тростинний прес вимагатиме від українського бурякоцукрового комплексу сучасних підходів, економічного ринкового мислення, свідомого прагматизму. Певен, ми й надалі будемо значною цукровою державою. Аби крутились коліщатка.

Людмила НІКІТЮК.

На знімках: нова техніка, змонтована на Пальмірському цукрозаводі (Черкаська область), який належить ВАТ «Цукровий союз «Укррос».

Фото автора.

Станція дефектосатурації.

Центрифуги типу «Букау-Вольф».

Сушильний барабан для цукру-піску.

Міністерство внутрішніх справ України направить 200 працівників центрального апарату в регіони для утвердження безпеки дорожнього руху *(Укрінформ)*

Володимира ГОРБУЛІНА призначено директором Інституту проблем національної безпеки *(Укрінформ)*

■ ПОДРОБИЦІ

Шахрай з липової фірми «Авіасервіс» ошукав простаків на мільйони гривень

Чернівецький суд завершив розгляд чи не найскандальнішої афери останніх десятиліть на Буковині. Перед судом постали батько та син, які обманним шляхом видурили у земляків близько п'яти мільйонів гривень. Брали під неіснуючі бізнес, нерухомість, яких не було. Аферистам настільки таланило з грішми, що вони навіть двічі вигравали джек-пот у національній лотереї та раз — у польській. Але кримінальні пригоди завершилися нарами. Потерпілі ж, на жаль, отримають у результаті правосуддя хіба, як кажуть поляки, вухо від оселедця.

Як розповіла заступник начальника відділу облпрокуратури Анжела Сілічева, яка підтримувала у суді обвинувачення, «засновник» фірми «Авіасервіс» розвинув бурхливу діяльність. Колись він працював в аеропорту, а тому, маючи досвід, вирішив торгувати авіаквитками на літаки, що вилітали з польських та українських летовищ. Найбільше від шахрая постраждав чернівчанин Сергій Д. У нього наш герой позичав гроші протягом десяти років — з 1995 до 2005 р. Загалом за цей час набрав у нього 301500 доларів. Для чого? Стверджував, що на купівлю авіаквитків. Щоправда, з цього боржник казав, що вчасно платив відсотки — 3—5 на місяць. Звідки було знати Д., що ці відсотки сплачував за рахунок нових позик.

У родині Б. узяв 33200 доларів та 19 тисяч гривень. І також на авіаквитки. Всім щедро видавав розписки на фірмових бланках фірми «Авіасервіс». До речі, його клієнти вважали, що приміщення є власністю Тетері. Насправді ж він орендував його у медичної академії. Згодом навіть взяв громадянина Б. у співзасновники. Звідки йому було знати, що став співвласником... повітря.

Список ошуканих можна продовжувати. Проте аферну діяльність Тетеря постійно удосконалював. Він брав у борг не лише на авіаквитки. У чернівчанина Л. взяв гроші на придбання нерухомості. Зокрема, магазину на вул. О. Кобилянської, складів на вул. Барбюса. Демонстрував банківські рахунки. Переконував, що у місті в нього нерухомості, як гною. І кредитори давали знову і знову.

«Вдалий комерсант» тим часом взявся грати у лотерею. І вигравав: двічі зірвав джек-пот в Україні, одного разу — в польській лотереї. Але з'ясувалося, що виграш — 1400000 та 160000 гривень — з банківських рахунків знято і витрачено. Гроші, інвестовані у будівництво житла на вул. Червоноармійській, знято. І взагалі ніякої нерухомості, окрім трикімнатної квартири на вул. Південно-Кільцевій, Тетеря не має. А його фірма «Авіасервіс» — липова і ніколи в ліцензійно-реєстраційній палаті не реєструвалася. Ще на трьох рахунках у банках ніколи кошти не з'являлися.

Суд усе-таки відбувся. У справі — 21 потерпілий, а загальна сума, на яку він їх ошукав, — майже 4 млн. 680 тис. у гривневому еквіваленті. Підсудний свою провину визнав частково. Стверджував, що позичав гроші на розвиток бізнесу, платив відсотки тощо. Проте суд у це не повірив і визнав підсудного винним у скоєнні злочину за ст. 190 ч. 4 Кримінального кодексу («заволодіння чужим майном через обман чи зловживання довірою (шахрайство) і засудив до восьми років позбавлення волі з конфіскацією майна. Як ділитимуть потерпілі трикімнатну панельку — невідомо.

Сергій СУЛИМА.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Два роки тому у Вінниці обіцяли дешеве житло

Чи реально отримати квартиру малозабезпеченим вінничанам?

У холодному грудні 2005 року обласна влада зігріла вінничан, у яких немає ні даху над головою, ні коштів на придбання житла, надією на те, що у місті планується будівництво першого будинку для соціально незахищених категорій громадян. Вже й місце передбачено. Надалі з'явиться цілий мікрорайон дешевого житла. Минуло два роки, але жодного будинку для бідних так і не збудували. Чому? Що завадило добрим намірам? — запитують у листі до редакції читачі, які повірили сказаному.

— Ми не змогли знайти варіант фінансування будівництва соціального житла, — каже заступник голови Вінницької облдержадміністрації Любов Спірідонова. — Без підтримки держави цю справу навряд чи можна вирішити на місцевому рівні. Пропозиція Президента, з якою Віктор Ющенко виступив недавно щодо оплати за рахунок держави першого внеску на придбання житла людям з низьким достатком, на моє переконання, зрушить з місця справу зведення соціального житла. Тому не вважаю, що наші напрацювання були марні. До них ми все одно ще повернемося.

За словами співрозмовниці, у нагоді може стати набутий в регіоні досвід з реалізації програми будівництва житла на селі «Власний дім». Якщо раніше користувалися лише кредитами держави, то тепер до них долучаємо кошти обласного й місцевих бюджетів. «Коли ми внесли пропозицію збільшити кредити за рахунок кооперації коштів із названих джерел фінансування, — продовжує Л. Спірідонова, — керівники багатьох районів скептично поставилися до вирішення питання у такий спосіб. Тоді зосередили роботу на декількох районах. Тільки на їхньому прикладі переконали інших, що тут є взаємна вигода. Тепер у більшості районів кредитування будівництва житла для тих, хто живе і працює на селі, збільшилося саме за рахунок коштів місцевого бюджету.

— У будь-якій справі потрібен поштовх і позитивний приклад її вирішення, — додає співрозмовниця. Каже, що вірить в те, що так само може активізуватися будівництво житла у місті, якщо держава допоможе малозабезпеченим громадянам стартовим капіталом на проплату першого внеску. Будувати у нас є кому, додає пані Спірідонова, переважну більшість будматеріалів виробляємо в себе...

Точка зору

Тимофій Гіренко, депутат Вінницької облради, голова правління концерну «Поділля» холдингової компанії «Київміськбуд»:

— Наша будівельна організація набула досвіду не лише у зведенні сучасного житла. Ми подбали про створення низки підприємств, які виробляють будівельні матеріали й конструкції. Свої вироби завжди дешевші. Хоча економія коштів не така вже й велика, бо основні матеріали, зокрема, цемент і облицювальну цеглу все-таки доводиться закуповувати в «чужих» виробників.

Істотно здешевити житло можна лише тоді, коли на рівні держави буде прийнято низку соціальних програм. Ініціатива Президента щодо фінансування першого внеску — це вже конкретний крок у цій справі. Водночас треба чітко визначити рівень доходів бажаючих отримати квартири. Це дуже важливо. Щоб не вийшло так, що держава допомагає тим, хто сам спроможний оплатити їх придбання. Або тим, хто вже має дах над головою, але не проти придбати ще одну квартиру, скориставшись вигідною позичкою держави.

Концерн «Поділля» найбільше будує у Вінниці житла. Нині організація завершує забудову нового мікрорайону. У нього така сама назва, як у концерну. Уже зведено 15 сучасних будинків. Втім, житло у цьому мікрорайоні не по кишені тим, хто живе від зарплати до зарплати. Заплатити одну тисячу доларів і більше за квадратний метр житлової площі (така вартість квартир концерну) не під силу навіть людям з середнім достатком. Соціальне житло, будівництво якого планувалося покласти також на плечі названої будівельної організації, мало відрізнятися стандартами: у ньому менша площа, дешевші оздоблювальні матеріали тощо. Загалом квартири у таких будинках будуть нижчої вартості. Але все одно не настільки дешевші, щоб їх могли придбати малозахищені категорії. Незважаючи на те, що справа до будівництва такого житла не дійшла, концерн «Поділля» все одно передає місту частину квартир.

— У нас є домовленість з будівельними організаціями про те, що десять відсотків від зданої житлової площі вони передають у розпорядження міської влади, яка розподіляє таке житло відповідно до черги, зареєстрованої у міськвиконкомі, — каже заступник міського голови Вінниці Анатолій Ворона. — До того ж будівельна організація сама вирішує, яким чином їй краще це робити — повертати «десятину» у вигляді квартир чи коштами. Концерн «Поділля», наприклад, за останній рік передав місту два дитячі садки та одну школу.

Споруджені вони за кошти будівельників, а служитимуть на користь громаді. Таким чином, «Поділля» перед містом свої зобов'язання на нинішній рік виконало, уточнив заступник міського голови А. Ворона. Тобто відсотки у вигляді квартир від концерну міська громада у нинішньому році уже не отримає. І це за умови, що житла у Вінниці, за офіційними даними, здано в експлуатацію майже на третину більше, ніж торік. Скільки квартир дісталося місту від будівельників у минулому році, на цю тему представники міської влади тактовно уникають розмови. Так само, як і про те, хто став щасливим новоселом у новобудовах. Нескладні арифметичні підрахунки показують, що торік від збудованого житла міській владі повинно було дістатися приблизно сорок двокімнатних квартир. Залишається з'ясувати, хто має право на їх безплатне отримання.

Чинним законодавством передбачено безоплатне надання житла, зокрема, представникам правосуддя, уточнили у міськвиконкомі. Нинішнього року для цієї категорії виділено дві квартири. Ще три надано «афганцям», але не у Вінниці, а в одному з райцентрів. Житло для них придбано за субвенції з держбюджету. У такий само спосіб надається дах над головою ліквідаторам аварії на ЧАЕС, офіцерам та офіцерам запасу. Механізм відпрацьовано, але коштів для його реалізації держава виділяє дуже мало. Тому черга на житло просувається дуже повільно.

Стати власниками безплатного житла у Вінниці мають шанси ще 50 тисяч мешканців гуртожитків. Як пояснив заступник міського голови А. Ворона, у місті «потихеньку почали приватизацію квадратних метрів у гуртожитках».

Точка зору

Леонід Гоцуленко, заступник начальника управління земельних ресурсів Вінницького міськвиконкому:

— Ми отримали доручення від міського голови підшукати земельну ділянку під будівництво соціального житла. Але знайти місце під забудову — це лише півсправи. Питання в тому, хто і за які кошти споруджуватиме такий будинок. На мою думку, дуже важливо обмежити верхню шкалу його вартості. Інакше допомога держави на перший внесок може поставити майбутніх власників у таке становище, що вони не зможуть, даруйте, угнатися за зростанням ціни на етапі будівництва. Тоді їм доведеться відмовитися від черги на користь інших. Значить, на зміну прийдуть ті, хто має гроші. Таким чином дешеве житло дістанеться не бідним, а людям з достатком.

Для довідки

Нинішнього року в місті над Бугом планується збудувати 118,6 тисячі квадратних метрів житла. Десята частина від цієї площі становитиме приблизно 237 двокімнатних квартир площею 50 квадратних метрів кожна. Тим часом своєї черги на отримання житла у Вінниці чекають майже десять тисяч людей. Переважна більшість черговиків — це ті, у кого нема власних заощаджень навіть на перший внесок для придбання житла у кредит.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: чудові будинки у новому мікрорайоні Вінниці «Поділля», але квартири тут біднякам не по кишені.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Генеральний директор Відкритого акціонерного товариства «Дніпрофарм» на вимогу акціонера ВАТ «Дніпрофарм» Филинюка Юрія Федоровича, який володіє у сукупності більш як 10 відсотками голосів, скликає позачергові Збори акціонерів Відкритого акціонерного товариства «Дніпрофарм», які відбудуться 14 січня 2008 року о 10:00 за адресою: м. Дніпропетровськ, проспект Пушкіна, 4.

Порядок денний:

1. Про внесення змін та доповнень до Статуту ВАТ «Дніпрофарм» шляхом викладення його у новій редакції.
2. Відкликання та призначення членів органу управління ВАТ «Дніпрофарм», що контролює і регулює діяльність виконавчого органу.
3. Відкликання (звільнення) членів виконавчого органу ВАТ «Дніпрофарм», обрання (призначення) членів виконавчого органу ВАТ «Дніпрофарм».
4. Відкликання та призначення членів органу контролю ВАТ «Дніпрофарм».
5. Про передачу повноважень до компетенції органу управління ВАТ «Дніпрофарм», що контролює і регулює діяльність виконавчого органу.
6. Про передачу ведення реєстру ВАТ «Дніпрофарм».

Реєстрація учасників зборів відбудеться 14 січня 2008 року з 09:00 до 09:50 за місцем проведення зборів.

Для участі у загальних зборах акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів — документ, що посвідчує особу, та довіреність на участь у зборах, оформлену згідно з чинним законодавством.

Генеральний директор ВАТ «Дніпрофарм» О. О. Ковтушенко

Ухвалою Господарського суду Харківської області по справі № Б-39/192-07 від 23 жовтня 2007 року порушено провадження по справі про банкрутство ТОВ «Західний відділ управління позавідомчої охорони Харківської області» (код ЄДРПОУ 32867961), місцезнаходження: м. Харків, вул. Чернишевського, 41.

Постановою Господарського суду Харківської області від 02 листопада 2007 року по справі № Б-39/192-07 ТОВ «Західний відділ управління позавідомчої охорони Харківської області», визнано банкрутом.

У зв'язку з відсутністю визнати недійсними установчі документи, печатку та кутовий штамп підприємства.

Призначено ліквідатором ТОВ «Західний відділ управління позавідомчої охорони Харківської області» ДПІ у Київському районі міста Харкова, адреса: м. Харків, вул. Чернишевського, 41.

Адреса господарського суду Харківської області: м. Харків, площа Свободи, Держпром, 8-й під'їзд.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 21.11.07 р. по справі № Б-24/217-07 комунальне підприємство «Богодухівводоканал» (код 21224889, Харківська обл., м. Богодухів, пл. Кірова, 20, п/р 26005006120 у ХОД «Райффайзенбанк-Аваль», МФО 350589) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Господарським судом Миколаївської області (54000, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) згідно Постанови від 15 листопада 2007 року по справі № 14/697/07 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Нікагро-Спектр» (код ЄДРПОУ 33437548, 54000, м. Миколаїв, вул. Миколаївська, 34-Б, кв. 32, п/р 26000011365980, в ВАТ «Фінанси та кредит», МФО 326933). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну (ліцензія АБ № 176091 від 21.06.2005 року), адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54а. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва № 23/375-Б ТОВ «ТД «Галактіон» (код 33350478) визнано банкрутом. В оголошенні від 05.10.07 р. № 179 (4179) було не вірно вказано адресу банкрута. Вірно читати: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) порушено справу № 2-6/8159-2007 про банкрутство Приватного підприємства «Імпульс», яке знаходиться за адресою: 97400, м. Євпаторія, пр-т Перемоги, 62, кв. 30, ЄДРПОУ 32057409, р/р № 26001443387011 в ЄФ КРУ ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 384436.

Постановою від 15.11.2007 р. боржника визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Тамашова Олександра Георгійовича, ліцензія арбітражного керуючого від 12.02.2007 р., серія АВ № 307256 (97412, м. Євпаторія, вул. Некрасова, 43, кв. 97).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «БЕНІТА-СОЮЗ», 49079, м. Дніпропетровськ, вул. Вінокурова, 11, код ЗКПО 32861746, р/р № 26008060005028 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, Справа № Б 15/323-07, Постанова від 06.11.2007 р.

Ліквідатором призначено Чикильдіну Світлану Анатоліївну, ліцензія АВ № 307425 (49000, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (056) 787-60-91).

Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Генеральний директор Відкритого акціонерного товариства «Дніпрофарм»

повідомляє про те, що дата та адреса позачергових зборів акціонерів ВАТ «Дніпрофарм», які призначені на 27 грудня 2007 року о 10:00 за адресою: м. Київ, вул. Горького, 7, змінюються.

Позачергові збори акціонерів ВАТ «Дніпрофарм» відбудуться 28 березня 2008 року о 10:00 за адресою: м. Дніпропетровськ, проспект Пушкіна, 4.

Генеральний директор ВАТ «Дніпрофарм» О. О. Ковтушенко

Постановою Господарського суду Закарпатської області (м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) по справі № 10/214 від 07 листопада 2007 р. визнано банкрутом мале приватне підприємство «ВІК» (90500, м. Тячів, вул. Комсомольська, 4а, код ЄДРПОУ 30465986, р/р 26000035002279 в Коопінвестбанку м. Тячів, МФО 312248) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії — Гоблик Василя Івановича (код 247490995, м. Тячів, вул. Комсомольська, 4а). Кредиторські заяви приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Київської області від 06.11.2007 р. у справі № Б14/247-07 Бородянське житлово-комунальне підприємство (адреса: 07800, Київська область, смт. Бородянка, вул. Гагаріна, 1а, код ЄДРПОУ 03346466, р. 26001300026 в ВАТ «Ощадбанк», МФО 320081) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (ліцензія серія АВ № 347114 від 25.07.2007 р., адреса: 04119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31).

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14А) постановою від 08.11.2007 р. по справі № 17/Б-920 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Укра-Пол» (ЄДРПОУ 24638536), м. Тернопіль, вул. Крушельницької, 1 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Куць Марію Миколаївну (ліцензія серії АВ № 158336), м. Тернопіль, пр. Бандери, 98/41, тел. 8 0352 24 47 33.

Постановою господарського суду Вінницької області від 23 жовтня 2007 року по справі № 10/269-07 Спільне українсько-російське підприємство у формі Товариства з обмеженою відповідальністю «Альфа-Вінниця» (21022, м. Вінниця, вул. Тарногродського, 36, ЄДРПОУ 24899614) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено ТОВ «Універсал-Сервіс» (01000, м. Київ, пр. 40-річчя Жовтня, 100/2). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційні процедури:

1. Постанова № 4/20 від 16.10.2007 р. - Відкрите акціонерне товариство «Володимирецький райагропостач», вул. Садова, 40а, смт. Н. Рафалівка, Володимирецький р-н, Рівненська обл., 34371, код ЄДРПОУ — 00906611.
2. Постанова № 4/10 від 29.10.2007 р. - комунальне підприємство «Дубровицяводоканал», вул. Комунальна, 7, м. Дубровиця, Рівненська обл., 34100, код ЄДРПОУ— 30271857.
3. Постанова № 4/18 від 06.11.2007 р. — товариство з обмежено відповідальністю виробничо-комерційне підприємство «Мегапол», вул. Замкова, 31, к. 405, м. Рівне, 33000, код ЄДРПОУ — 21090496.

Ліквідатор у справах призначено арбітражного керуючого Зуха Сергія Івановича (ліцензія АБ № 216728 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції), (0362) 26-39-35, факс 26-85-80.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дати публікації оголошення.

Господарським судом Одеської області по справі № 24/115-07-7222 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НЕЛЬС», ЄДРПОУ 30445451, призначено ліквідатором Олешко Миколу Яковича, претензії кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: 65006, м, Одеса, вул. Ізвєсткова, буд. 52.

Відповідно до наказу ЗАТ МСЧ «Нафтохімік» (м. Кременчук Полтавської області) № 70 від 14.11.2007 року ЗАТ Торговий дім «Укртатнафта - Донбас» (83114, м. Донецьк, вул. Р. Люксембург, 74, код ЄДРПОУ 30347038) припиняє свою діяльність шляхом ліквідації.

Кредиторські вимоги приймаються за адресою: 39600, м. Кременчук, вул. К. Маркса, 18, Бончак С. А., протягом 2-х місяців з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області, який знаходиться за адресою: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А, Постановою по справі № Б 26/281-07 від 08.11.2007 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «ЄВРОТРЕЙД-М» в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (юр. адреса: м. Дніпропетровськ, пр-кт Гагаріна, буд. 122, кв. 7; ід. код 33421737; р/р 260073091101 у Філії АБ «Діамант» м. Дніпропетровська, МФО 306630) і відкриває ліквідаційну процедуру з застосуванням спрощеного порядку. Ліквідатором призначено Ткаченко Максима Володимировича (ліцензія АВ № 307319 від 01.03.2007 р.). Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись з претензіями до боржника в особі ліквідатора (адреса для листування: 49054, м. Дніпропетровськ-54, АС 3353).

Постановою про визнання банкрутом господарським судом Житомирської області (місто Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 06 листопада 2007 року по Справі № 7/150-Б визнано банкрутом Приватне сільськогосподарське підприємство з орендними відносинами «Новопіль», ідентифікаційний код 03747001, юридична адреса: с. Новопіль, Черняхівського району, Житомирської області. Відкрито ліквідаційну процедуру. Призначено ліквідатором банкрута Ярмола Ольга Юліївна, ліцензія арбітражного керуючого серії АВ № 158458 від 06.12.2006 року, Житомирська область, Житомирський район, с. Зарічани, вул. Лісова, 11 А, кв. 12.

Претензії приймаються протягом 30 днів з моменту виходу оголошення.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушена справа про банкрутство та відкрита процедура санації відкритого акціонерного товариства « Павлоградський завод Буддеталь», 51412, Дніпропетровська область, м. Павлоград, Будбаза, ЄДРПОУ 00178956, р/р 26007010091001 в ДФ АТ «Індустріально-експортний банк», МФО 307015 (Ухвала від 19.11.07 р., № Б24/377-07).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Вардикян С. Ю. (ліцензія АВ № 158299), т. 8-067-998-69-29.

Заяви кредиторів приймаються за адресою: 51412, Дніпропетровська область, м. Павлоград, Будбаза, ВАТ «Павлоградський завод Буддеталь».

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 08 листопада 2007 р. по справі № Б-19/259-07 приватну фірму «Имидж» (ЄДРПОУ 30690293, Харківська обл., м. Мерефа, вул. Дніпропетровська, 272, кв. 4), відповідно до положень ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саутенка Сергія Олеговича (ліц. АБ № 216886 від 05.04.05 р.; м. Харків, вул. Героїв Праці буд. 58, кв. 47, тел. 739-06-77).

Заяви з кредиторськими вимогами приймаються ліквідатором протягом місяця від дня публікації цього оголошення.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) постановою від 30.10.2007 р. по справі № Б-19/253-07 Сільськогосподарське підсобне підприємство «Дінець» Вовчанського військово-патріотичного авіаційно-технічного спортивного клубу «Сокіл» ім. Героя Радянського Союзу М. І. Смільського (Харківська обл., Вовчанський р-н, с. Гатище, код ЄДРПОУ 04258557, поточні рахунки відсутні) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Задружного Дмитра Робертовича (ліц. АБ № 216763 від 01.03.2005 р., 61052, м. Харків, вул. Карла Маркса, 11).

Господарський суд Полтавської обл. (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) постановою від 8.11. 2007 р. по справі № 7/137 закрите акціонерне товариство «Сільгосптехніка» (смт Чутове, Полтавської області, вул. Короленко, 29, ЄДРПОУ 31710671) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Таткіна Олександра Леонідовича (пасп. серії МН № 023820, виданий МВМ Дзержинського РВ ХМУ УМВС України в Харківській обл. 19 квітня 2002 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: 61052 м. Харків, вул. Дмитрівська, 31/35.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 15.11.2007 р. по справі № Б 26/342-07 Товариство з обмеженою відповідальністю консалтинговий центр «Стандарт» (ЄДРПОУ 31714063, м. Дніпропетровськ, вул. Титова, б. 21, кв. 31) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Чернілевську Ірину Володимирівну, тел. 340950, поштова адреса: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, б. 32. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області від 05.09.2007 р. по справі № Б-24/164-07 ТОВ «Завод хромових шкір «Більшовик» (код ЄДРПОУ 33121548, м. Харків, вул. Шевченка, 327) встановлено відсутнім боржником, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вербицького В. В. (ліц. АБ № 216765 від 01.03.05 р).

Постановою Господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 24.05.2006 р. по справі № Б-48/98-05 Приватне підприємство «Агропродукт» (64700, Харківська обл., Барвінківський р-н, с. Богодарове, вул. Механізаторів, 21-Б, ЄДРПОУ 31786997) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ромащенко В. О. (ліцензія АА № 779167 від 21.07.04 р., 64301, вул. Залізнична, б. 16, кв. 1, м. Ізюм Харківської обл.).

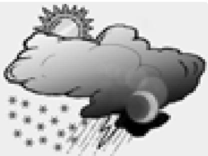
Загальними зборами від 12.11.2007 року протокол № 19 прийнято рішення про ліквідацію ВАТ «Рівненський завод високовольтної апаратури» (код ЄДРПОУ 00213434, адреса: 33001, вул. Біла, 5а, м. Рівне) та призначено ліквідаційну комісію.

Заяви кредиторів приймаються ліквідкомісією протягом двох місяців від дня опублікування даного оголошення за адресою: 33001, вул. Біла, 5а, м. Рівне (тел. для довідок 80679826262).

У КІНЦІ НОМЕРА

СЕРЕДА, 28 ЛИСТОПАДА 2007 ■ № 219 (4219)

29 листопада — хмарно з проясненнями, без опадів, лише у західних та північних областях місцями невеликий сніг. На дорогах ожеледиця. Вітер північно-західний з переходом на південно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі 1—6° морозу, вдень від 3° морозу до 2° тепла, у південній частині та на Прикарпатті 1—6° тепла; в Карпатах уночі 8—11° морозу, вдень мінус 1—6°.

28 ЛИСТОПАДА

■ **1907.** Народився італійський письменник Альберто Моравія.

■ **1918.** У Курській губернії створено Тимчасовий робітничо-селянський уряд України — з метою повалення гетьмана Скоропадського й відновлення радянської влади.

■ 1922. Проголошено незалежність Албанії.

■ **1928.** На Одещині створено першу в країні машинно-тракторну станцію імені Шевченка.

■ **1942.** В СРСР розпочалось формування французької авіаескадрильї «Нормандія» (пізніше — «Нормандія—Німан»).

■ **1943.** Відкрилась Тегеранська конференція.

■ **1970.** Загинула художниця і дисидентка Алла Горська.

■ **ТРАДИЦІЇ**

Танець Робін Гуда

Морісові танці, мабуть, починають свій родовід від блазнівських танців із дзвіночками, що мали відлякувати нечисту силу. До Англії вони прийшли в середні віки з Іспанії, і танець-виставу назвали мавританським або мавр'ським. Англійці спростили це слово на свій лад, і танець став морісовим. Починав його одягнений у жіноче плаття хлопець з вимазаним сажею обличчям — «мавританка». Але вже в XVII столітті побутувала думка, що прототипом танцюючої замазури була дівиця Маріон, подружка Робін Гуда. Тому танець, стали пов'язувати з подіями із життя легендарного заступника бідняків.

На сучасних сільських англійських святах група танцюристів складається з шести серйозних чоловіків у пласких капелюхах, білих костюмах і з дзвіночками, підв'язаними на широкій стрічці під коліном. У руках вони тримають прапорці або хустки. За переказами, кожний рух танцюриста наповнений змістом: помахами хустки моріси начебто сповіщали Робін Гуда про наближення шерифа, вказували на королівського шпигуна, сповіщали про товстий гаманець у п'яного багатія...

Сучасні аматори народного дійства вирішили зберегти танець для нащадків таким, як він дійшов до нас, а один із скульпторів увічнив костюм та основні рухи морісів у фігурах зі скловолокна, встановлених на галявині.

■ **АНОМАЛІЇ**

Риба дихає… шлунком

Є чимало видів риб, які можуть отримувати кисень не тільки з води, а й з повітря. Для цього їм служать примітивні легені, які дають змогу тією чи іншою мірою жити і у водному середовищі, і на суші. Але от два види риби зубатки мають ще більш рідкісну особливість — вони дихають... шлунком! Обидва види населяють теплі і каламутні води річок Південної Америки, в яких часто бракує кисню. Тоді, піднявшись на поверхню, риба заковтує порцію повітря ротом, як їжу. Воно надходить у травний канал, де засвоюється організмом.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Інтерв'ю з Єльциним

■ **ЯК ЦЕ БУЛО**

У середині листопада 1990 року в Києві з нетерпінням очікували на візит делегації Верховної Ради РРФСР на чолі з Борисом Єльциним. Треба сказати, що багато хто в Україні цій зустрічі надавав величезного значення. Адже передбачалося, що лідери парламентів двох провідних союзних республік мали викласти свої погляди на взаємини суб'єктів з центром. І аналітики чудово розуміли, що від цього значною мірою залежала тоді доля всього Радянського Союзу.

Пам'ятаю, як гаряче обговорювали всі ці проблеми в накуреній кімнаті секретаріату (читай — виробничому штабі) однієї з центральних українських газет — органу, до слова, не тільки партійного та урядового, а й парламентського. І от у різноголоссі суперечок, палких проявів своїх політичних поглядів мрійливо пролунав не пам'ятаю вже чий тихий голос: «От би нам взяти інтерв'ю у Єльцина».

«А що, — відгукнувся чийсь уже інший голос, — непогано б. От тільки як до нього пробитися?» Від наших московських колег ми вже знали про тверду й безцеремонну охорону російського лідера. «Під час знайомства делегації перед перемовинами можна спробувати чимось привернути його увагу, — почав уголос міркувати навчений життєвим досвідом наш відповідальний секретар Іван Петрович Недялков, який, до речі, закінчив після війни факультет міжнародних відносин Київського університету. — Наприклад, підкреслити: перед ним —журналіст газети, що видається для 12 мільйонів російськомовного населення, яке живе в Україні. Ну а там — як карта ляже...»

Забігаючи наперед, скажу, що вона лягла в масть. Як і припускав наш відповідальний секретар, напередодні зустрічі в невеликій залі перемовин на третьому поверсі Верховної Ради відбулося знайомство з делегацією. Потім Єльцину представили групу присутніх депутатів від новообраної Народної ради. Потиснувши руки кільком десяткам людей, Борис Миколайович сказав: «Ну й велика ж у вас ця Народна рада». «Так ви вже з журналістами почали вітатися», — почувся задерикуватий голос якогось з депутатів. «Ну, з ними найважливіше привітатися», — посміхнувся Єльцин і підійшов до писаки, останнього у шерензі.

Досі пам'ятаю його міцне, поштиве рукостискання. Але з чого почати? Не відпускаючи його руки, запитав: «Борисе Миколайовичу, як вам Київ?». Так само не відпускаючи мою руку, він трохи здивовано відповів: «Та ми ж тільки вчора пізно ввечері приїхали, ще нічого не встигли...». І вже наостанок я сказав: «Борисе Миколайовичу, вдалих вам перемовин». Він, посміхнувшись, подякував і також побажав мені гарної роботи. І в цей час я помітив, як миттєво зникло якесь внутрішнє напруження у двох чоловіків атлетичної статури, які стояли в протилежному, по діагоналі, кінці зали. Втративши до мене всілякий інтерес, вони поглядом супроводили Єльцина до його крісла. Той зручніше вмостився, і перемовини почалися.

Першим виступив Леонід Кравчук. Він зазначив, що наші дві республіки, народи України і Росії у скрутний для країни час можуть вплинути на весь процес перебудови. Із промови Єльцина мені запам'яталося його погляд на відносини з центром, які, на його думку, мають будуватися виключно на договірній основі й стосуватися лише функцій, переданих йому добровільно. Від імені Народної ради виступив її голова Ігор Юхновський, який заявив, що опозиція бачить майбутню Україну самостійною, незалежною державою.

Подякувавши, як годиться, за теплу зустріч і душевний прийом, Єльцин передав у дарунок копію першого договору між Україною і Росією від 21 березня 1654 року і картину із зображенням будинку російського парламенту. І поки присутні почали манірно наближатися до середини столу, щоб роздивитися картину і перемовитися двома-трьома словами з членами російської делегації, у мене раптово визрів план дій, тож я кулею метнувся через другі, вже вільні двері в коридор — до тих дверей, з яких мав вийти Єльцин. У коридорі прогулювалися кілька людей з охорони Кравчука,

Фото з архіву «Голосу України».

котрим я вже добряче намозолив очі в парламенті.

У цей час відчинилася, нарешті, половина заповітних дверей, і з неї вийшов... Ні, не Єльцин, а його громило-охоронець. Оглянувши порожній коридор (на мене він, вочевидь, не зважав), кивнув комусь головою, після чого відчинилася друга половина дверей, і вийшов Єльцин. «Або пан або пропав», — подумав я, — і кинувся до нього. Його охоронці на мить забарилися, можливо, не знаючи, як поводитися, адже вони бачили, як перед початком зустрічі ми, посміхаючись, про щось говорили. Цього мені було достатньо: «Борисе Миколайовичу, я представляю газету, що...» (і далі — за домашньою заготовкою). «Хіба?» — щиро здивувався він і зупинився мало не на порозі, перекриваючи вихід із зали. — А мені говорили, що 13 мільйонів». «Та ні, — наполягав я. — 12». «Не може бути, — вперто повторив Б. М., — мені говорили — 13». «Гаразд, вважатимемо, що 12 з половиною!» «Давайте», — раптом погодився Єльцин.

«Отож, Борисе Миколайовичу, як ви можете прокоментувати для нашої газети підсумки перемовин», — перейшов я до справи. «Розумієте, — серйозно мовив Єльцин. — Подія ця справді історична в тому розумінні, що скільки разів до цього не укладали договори між Росією й Україною, це все ж були документи не двох суверенних держав. А цей договір не продиктований нам згори, з центру, а є волевиявленням Верховних Рад наших республік...». Розмовляючи, ми пішли коридором, почали спускатися сходами на другий поверх. Я запитував його про українсько-російські відносини, про те, яким він бачить майбутнє Союзу. Захопившись розмовою, ми й не помітили, як майже спустилися на перший поверх. «Борисе Миколайовичу, — пролунав голос зверху. — Ви проминули другий поверх!» «Та ось преса, розумієш, завела», — засміявся Єльцин. Я, розшаркавшись, вибачився. Ми піднялися на другий поверх і пішли поруч коридором. Закінчуючи розмову, подякував Б. М. за інтерв'ю, він, прощаючись, повернувся до мене і, здалося, цієї миті почав завалюватися назад. Суто автоматично, щоб підстрахувати, я простягнув свою руку за його спиною, але вона раптом потрапила в якісь лещата. «Не треба», — почув я просто над своїм вухом тихий голос одного з охоронців, який ще мить тому йшов метрів за два-три від нас...

Попрощавшись з Б. М., прослухав запис нашої розмови. Інтерв'ю вийшло! Зателефонував редакторові: «От якби я взяв інтерв'ю в Єльцина, газета його надрукувала б?». «Та ти спробуй його візьми», — розсміявся він у відповідь. «А все-таки?». «Надрукуємо, обов'язково надрукуємо», — відповів він тоном, що не сподобався мені.

Дзвінок першому замові картини не прояснив. У ЦК партії було вирішено цей візит висвітлювати сухо, користуючись тільки офіційними джерелами. «Тож не забивай собі голову неможливим», — порадив він мене. «Але я це інтерв'ю вже взяв!» — «Погано! Ти уявляєш, який галас підніметься, якщо газета його не надрукує?» — «Що ж робити?» — «Поки що не знаю. Думай...»

У житті так буває нерідко: від почуття тріумфу до почуття повної розгубленості — одна мить. І раптом ідея — потрібна противага. Нею може стати інтерв'ю з Леонідом Кравчуком. Численні помічники в його приймальні сказали, що сьогодні це неможливо. «Але чи можливо, — заперечив я, — щоб газета вийшла з інтерв'ю Єльцина, і без інтерв'ю Кравчука?»

Хтось подивився в програму візиту і сказав, що все сьогодні розписано по хвилинах. «Щоправда, зараз він зустрічається на третьому поверсі з послом США. Спробуйте перехопити його за п'ять хвилин на сходах».

Сержанти, як кажуть, можуть усе. Рівно за п'ять хвилин у вказаному мені місці я зустрів Леоніда Макаровича, який метрів за два від мене почав показувати на годинник. Немає, мовляв, ані хвилини. Але, почувши мої докази, відразу мовив: «Так, це справді особливий випадок, коли дві республіки, а по суті — дві держави, що визнали декларації одна одної про суверенітет, підписали спільний договір на новій політичній і економічній основі...» Кравчук захоплено говорив про нові відносини з центром; про зміцнення зв'язків, але на іншій основі; про створення такого співтовариства держав, яке ґрунтуватиметься на взаємному інтересі, волі і незалежності кожного. Пройшло уже хвилин п'ять, до нього кілька разів підходили референти, показуючи вже йому на годинник, а він усе розповідав, і розповідав...

Я знову передзвонив редакторові та радісно повідомив, що взяв інтерв'ю не тільки в Єльцина, а й у Кравчука. На що він без ентузіазму відповів, щоб я відразу у Верховній Раді усе написав, продиктував стенографістці та йшов на заключну пресконференцію. Що я й зробив.

Уранці дорогою до редакції, купив газету і... інтерв'ю не побачив. Лише це раз її переглянувши, знайшов під офіційним повідомленням про візит коментар «Подія історичної важливості», де Єльцину було виділено рядків тридцять, Кравчукові — сорок.

Одне слово, майже як у тій пісні: «Трое суток шагать, трое суток не спать ради нескольких строчек в газете...».

В. Н.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4058

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-187

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

